

Beslutningsforslag nr. B 7. Fremsat den 8. oktober 2008 af justitsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rådsafgørelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed

(Europol)

»Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark i Rådet for Den Europæiske Union medvirker til vedtagelse af udkastet til rådsafgørelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol).«

Bemærkninger til forslaget

1. Indledning

1.1. Formålet med forslaget til folketingsbeslutning er efter grundlovens § 19 at opnå Folketingets samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne medvirker til vedtagelse af et udkast til rådsafgørelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol). Der blev på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008 opnået politisk enighed om det pågældende udkast. Formålet med rådsafgørelsen er at erstatte den nuværende Europol-konvention (samt de tre dertil hørende protokoller) med en rådsafgørelse, som dels indeholder alle de ændringer, der indgår i protokollerne, dels indfører yderligere forbedringer med henblik på at gøre Europol i stand til at klare de nye udfordringer, som Europol står overfor. Der henvises til pkt. 3 nedenfor, hvor rådsafgørelsens indhold sammenlignes med den gældende Europol-konvention og tilhørende protokoller. Udkastet til rådsafgørelse er medtaget som bilag 1 til beslutningsforslaget.

1.2. Udkastet til rådsafgørelse er fremlagt under henvisning til traktaten om den Europæiske Union (TEU), særligt artikel 30, stk. 1, litra b. Det fremgår af bestemmelsen i artikel 30, stk. 1, litra b, at fælles handling vedrørende politisamarbejde omfatter indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger, herunder oplysninger som de retshåndhævende myndigheder er i besiddelse af på baggrund af rapporter om mistænkelige finansielle transaktioner, navnlig via Europol, under overholdelse af relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger. Endvidere henvises der i udkastet til artikel 30, stk. 2, der fastslår, at Rådet skal fremme samarbejde via Europol, herunder bl.a. ved at sætte Europol i stand til at lette og støtte forberedelsen og fremme gennemførelsen af særlige efterforskningsaktioner mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. I udkastet henvises herudover til artikel 34, stk. 2, litra c, hvorefter Rådet med henblik på opfyldelse af Unionens målsætninger på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed kan vedtage afgørelser i ethvert andet øjemed end dem, der er omfattet af artikel 34, stk. 2, litra a og b, uden at det dog

indebærer nogen indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

En rådsafgørelse er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. Rådsafgørelsen har således karakter af en folkeretligt bindende forpligtigelse for medlemsstaterne. Medlemsstaterne vil være forpligtede til at sikre gennemførelsen af rådsafgørelsen i national ret, herunder om nødvendigt ved lovgivningsmæssige initiativer.

Udkastet til rådsafgørelsen nødvendiggør ændringer af dansk lovgivning, for at Danmark kan tilslutte rådsafgørelsen, jf. pkt. 4 nedenfor. Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rådsafgørelsen forudsætter derfor Folketingets forudgående samtykke, jf. grundlovens § 19.

På den baggrund fastholdt Danmark på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008, hvor der blev opnået politisk enighed om udkastet til rådsafgørelsen, et parlamentarisk forbehold over for udkastet til rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol).

Der sigtes mod at få udkastet til rådsafgørelse vedtaget snarest muligt. Dette skal ses i lyset af, at forslag til retsakter vedrørende det politimæssige og strafferetlige samarbejde i EU, som ikke er vedtaget og offentliggjort i EU-tidende på tidspunktet for Lissabontraktatens ikrafttræden, i givet fald vil bortfalde, og at sådanne forslag derfor vil skulle genfremsættes og behandles efter den nye ordning i henhold til Lissabontraktaten.

Uanset den nuværende tvivl med hensyn til tidspunktet for Lissabontraktatens ikrafttræden lægger Justitsministeriet vægt på, at Danmark snarest kan hæve sit parlamentariske forbehold til udkastet til rammeafgørelse, således at dette ikke er til hinder for en vedtagelse i Rådet af udkastet til rådsafgørelse.

Formålet med beslutningsforslaget er på den baggrund at gøre det muligt for Danmark at hæve det parlamentariske forbehold over for udkastet til rådsafgørelsen og medvirke til vedtagelsen heraf.

F. t. beslutn. vedr. oprettelse af Den Europæiske Politienhed

Det forventes, at et lovforslag med henblik på gennemførelse af udkastet til rådsafgårelsen i dansk ret i givet fald vil kunne fremsættes i 2009.

Det bemærkes, at en tilsvarende fremgangsmåde med fremsættelse af forslag til folketingsbeslutning, som senere følges af lovforslag med de nødvendige lovændringer, er anvendt tidligere, senest i forbindelse rammeafgårelsen om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, jf. Folketingstidende, 2007-2008, 2. samling, Tillæg A, side 6050-6082.

2. Baggrund

Danmark tiltrådte i 1997 Europol-konventionen, der indeholder bestemmelser om oprettelse af en europæisk politienhed med det formål at styrke samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes politimyndigheder inden for en række nærmere defineret kriminalitetsformer. Konventionen indeholder også regler om oprettelse af analysedatabaser og et informationssystem, som skal benyttes med henblik på at lette efterforskningen af de omfattede kriminalitetsformer. Endelig indeholder konventionen regler om samarbejdet mellem Europol og medlemsstaterne samt samarbejdet mellem Europol og tredjelande og organisationer. Konventionen trådte i kraft den 1. oktober 1998, og Europol begyndte sit virke den 1. juli 1999. Europol-konventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 415 af 10. juni 1997 om gennemførelse af Europol-konventionen.

Der er siden Europol-konventionens ikrafttræden vedtaget tre tillægsprotokoller. Det drejer sig om protokol af 30. november 2000 (1. tillægsprotokol) og protokol af 28. november 2002 (2. tillægsprotokol) til Europol-konventionen, som begge trådte i kraft den 29. marts 2007. Hertil kommer protokol af 27. november 2003 (3. tillægsprotokol), som trådte i kraft den 18. april 2007.

3. Rådsafgårelsens ændringer i forhold til Europol-konventionen

3.1. Indledning

Formålet med rådsafgårelsen er at erstatte den nuværende Europol-konvention (samt de tilhørende protokoller) med en rådsafgårelse, som dels indeholder alle de ændringer, der indgår i protokollerne, dels indfører yderligere forbedringer med henblik på at gøre Europol i stand til at klare de nye udfordringer, som Europol står overfor. I overensstemmelse hermed svarer reglerne i udkastet til rådsafgårelse indholdsmæssigt i vidt omfang til reglerne i den gældende Europol-

konvention med tilhørende protokoller. I det følgende sammenlignes de to regelsæt.

3.2. Europolis formål, kompetence og opgaver

Rådsafgårelsens regler om Europolis formål svarer grundlæggende til Europol-konventionens bestemmelser herom.

Europolis formål er således efter rådsafgårelsens artikel 3 at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater. Der er med artikel 3 sket en mindre ændring af formuleringen af Europolis formål, men heri ligger ikke nogen reel forskel i forhold til Europolis nuværende formål.

Europolis kompetence efter rådsafgårelsen omfatter organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater på en sådan måde, at en fælles tilgang fra medlemsstaternes side er påkrævet på grund af en af de strafbare handlingers omfang, betydning eller følger, jf. rådsafgårelsens artikel 4, stk. 1. Der er som bilag 1 til rådsafgårelsen medtaget en liste over, hvilke former for kriminalitet der anses for »andre former for grov kriminalitet«.

Den måde, som Europolis kompetence er fastlagt i rådsafgårelsen på, afviger kun i begrænset omfang fra de tilsvarende regler i Europol-konventionens artikel 2. Konventionens krav om, at kriminaliteten skal være organiseret, for at Europol har kompetence, videreføres dog ikke. Denne ændring vil f.eks. gøre det muligt for Europol at støtte medlemsstaternes efterforskning af grov, grænseoverskridende kriminalitet også i tilfælde, hvor der ikke fra begyndelsen er mistanke om, at der er tale om organiseret kriminalitet. Listen over de kriminalitetsformer, der anses for »andre former for grov kriminalitet«, indebærer ligeledes kun på følgende få punkter en ændring i forhold til de gældende regler:

Efter de gældende regler kan Europol bl.a. beskæftige sig med »organiseret tyveri«, »ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer« samt »ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer«. Med rådsafgårelsen er dette ændret til »organiseret røveri«, »kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer« samt »kriminalitet i forbindelse med ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer«.

For så vidt angår Europolis opgaver efter rådsafgårelsens artikel 5 er der med enkelte ændringer tale om en videreførelse af konventionens regler herom. Kerne i Europolis opgaver er således fortsat at bistå med-

lemsstaterne i deres efterforskninger ved at indsamle, analysere og udveksle oplysninger og efterretninger.

Europol har som noget nyt til opgave at foreslå de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, at der oprettes et fælles efterforskningshold, jf. artikel 5, stk. 1, litra d. Europols opgaver omfatter endvidere efter artikel 5, stk. 1, litra e, som noget nyt fremskaffelse af efterretninger og analytisk støtte til en medlemsstat i forbindelse med en større international bevigthed. Endelig fastsættes det udtrykkeligt, at Europols opgaver omfatter støtte til medlemslandenes indsamling af informationer fra Internettet med henblik på at assistere med opklaringen af kriminalitet, der er begået ved hjælp af Internettet, jf. artikel 5, stk. 2.

3.3. *Europols registre mv.*

Rådsafgørelsen giver som hidtil Europol adgang til at føre et informationssystem samt oprette analyseregistre (tidligere benævnt analysedatabaser). I tilknytning til analyseregistrene kan Europol, som efter de gældende regler, føre en indeksfunktion for de oplysninger, der er lagret i analyseregistrene.

For så vidt angår informationssystemet, kan dette i vidt omfang indeholde de samme oplysninger som i dag, herunder oplysninger om dømt, mistænkte, og personer, om hvem der er konkrete indicer eller rimelig formodning for, at de vil begå en strafbar handling, jf. artikel 12, stk. 1. Der kan dog i forhold til den nævnte personkreds efter rådsafgørelsens artikel 12, stk. 3, litra a, som noget nyt tillige lagres oplysninger om påståede strafbare handlinger. Karakteren af de informationer, der må lagres om de pågældende i Europols informationssystem, udvides endvidere således, at der fremover også kan lagres informationer om bopæl, erhverv, opholdssted samt informationer vedrørende kørekort, pas o. lign. Som hidtil kan der desuden om nødvendigt lagres oplysninger om andre kendetegn, som kan tjene til at identificere en person, herunder særlige fysiske kendetegn, der er uforanderlige og objektive. Dette vil efter rådsafgørelsen f.eks. kunne være fingeraftryksplysninger og dna-profil (fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna).

Adgangen til at bruge Europols informationssystem svarer stort set til den nugældende ordning, jf. artikel 13. Den hidtidige begrænsning for de nationale enheders adgang til systemet er dog fjernet. De nationale enheder vil herefter have den samme adgang til at søge og registrere oplysninger i systemet som de øvrige aktører, hvilket vil sige forbindelsesofficererne og direktøren, vicedirektørerne samt øvrigt bemyndiget personale i Europol. Endvidere åbnes der op for, at de udpegede kompetente myndigheder i medlemsstater-

ne kan søge i Europols informationssystem, uden at dette sker via de nationale enheder. De pågældende myndigheder kan imidlertid ikke registrere oplysninger i systemet, og eventuelle søgninger vil kun vise, om de ønskede oplysninger er lagret i systemet, hvorefter nærmere information herom må indhentes via de nationale enheder.

Som noget nyt kan Europols Styrelsesråd efter forslag fra direktøren – og efter høring af Den Fælles Kontrolinstans – beslutte at oprette andre databehandlingssystemer end Europols informationssystem og analyseregistre, jf. artikel 10, stk. 2. Betingelserne for oprettelsen og anvendelsen vil skulle fastlægges af styrelsesrådet og bl.a. indeholde regler for adgang til og brug af de pågældende oplysninger samt tidsfrister for opbevaring og sletning af disse. Der vil i et nyt databehandlingssystem kunne behandles personoplysninger som omtalt i rådsafgørelsens artikel 14, så længe disse ikke angår en række nærmere opregnede følsomme emner. Dette omfatter personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold. Beslutningen om oprettelse af et nyt databehandlingssystem skal forelægges Rådet til godkendelse.

Med hensyn til analyseregistrene er reglerne herom stort set identiske med de nugældende, jf. artikel 14. Der gives dog mulighed for, at personale med den nødvendige bemyndigelse fra de(n) nationale enhed(er) kan tilgå indekssystemet uden at gå via vedkommende lands forbindelsesofficerer.

3.4. *Europols forbindelser med eksterne samarbejdspartnere*

Der er efter rådsafgørelsen grundlæggende lagt op til, at udveksling af (person)oplysninger med andre EU-institutioner, 3. lande og internationale organisationer skal ske efter samme regler som i dag.

Der vil således som hidtil skulle fastsættes en liste over de samarbejdspartnere udenfor EU, som Europol kan indgå aftaler med, ligesom der skal vedtages gennemførelsesbestemmelser for indgåelse af aftaler med samarbejdspartnere såvel indenfor som udenfor EU. Både den nævnte liste og gennemførelsesbestemmelserne skal godkendes af Rådet, jf. artikel 25.

Muligheden for informationsudveksling med andre EU-institutioner udvides dog således, at Europol, før det har indgået en aftale med de pågældende EU-institutioner, kan sende og modtage personoplysninger til og fra disse institutioner, i det omfang det er nødvendigt for Europols arbejde, jf. artikel 22.

For så vidt angår samarbejdet med 3. lande og internationale organisationer, får Europol adgang til at sende ikke-fortrolige oplysninger til samt modtage alle slags oplysninger fra disse lande og internationale organisationer, selvom der (endnu) ikke er indgået en samarbejdsaftale herom, jf. artikel 23.

Med hensyn til øvrige samarbejdspartnere åbnes der som noget nyt i rådsafgårelsen op for, at Europol kan behandle oplysninger fra private (juridiske og fysiske) personer, jf. artikel 24.

For så vidt angår oplysninger fra private, juridiske personer, skelnes der mellem på den ene side juridiske personer i medlemslandene samt juridiske personer i tredjelande, som Europol har en samarbejdsaftale med, og på den anden side juridiske personer i tredjelande, som Europol ikke har indgået en aftale med. For de førstnævnte gælder, at Europol kan modtage og behandle oplysninger, hvis oplysningerne er modtaget via medlemslandenes nationale enheder henholdsvis de pågældende tredjelandes officielle kontaktpunkter. Oplysninger fra de sidstnævnte må derimod kun behandles, hvis Europol har indgået en samarbejdsaftale med den pågældende juridiske person (et såkaldt »Memorandum of Understanding«), og personen skal derudover være optaget på en liste, som Styrelsesrådet – efter at have indhentet en udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans – har godkendt, jf. artikel 25. Endvidere må de modtagne oplysninger kun behandles, såfremt det sker med henblik på indlæsning i Europolis informationssystem, et analyseregister eller et databehandlingssystem oprettet i medfør af reglerne i artikel 10.

Hvad angår behandling af informationer fra private, fysiske personer, bestemmes det med hensyn til personer i medlemslandene samt personer i tredjelande, som Europol har en samarbejdsaftale med, at dette kan finde sted på de samme vilkår som gælder for private, juridiske personer. Når det drejer sig om oplysninger modtaget fra private, fysiske personer i et tredjeland, med hvem Europol ikke har en samarbejdsaftale, skal Europol dog begrænse sig til blot at videreføre denne information til de relevante medlemslande eller tredjelande, som man har en samarbejdsaftale med, og Europol kan således ikke lade oplysningerne indgå i Europolis systemer.

Europol skal i forhold til samtlige de nævnte oplysninger under alle omstændigheder fremsende al relevant information til de relevante nationale enheder.

3.5. Databeskyttelse og behandling af oplysninger mv.

De fælles regler om behandling af oplysninger i rådsafgårelsens kapitel 3 og bestemmelserne om data-

beskyttelse i rådsafgårelsens kapitel 5, svarer grundlæggende til, hvad der gælder i dag. Rådsafgårelsen indeholder således regler om frister for opbevaring af data, slettepligt, egenaces, datasikkerhed samt kontrolorganer og fastslår desuden mere generelt, at Europol som i dag skal iagttage principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling og anbefaling R (87) 15 af 17. september 1987 om politiets anvendelse af personoplysninger.

I forhold til de gældende regler skal der efter rådsafgårelsen desuden som noget nyt udpeges en såkaldt databeskyttelsesansvarlig. Den pågældende skal være en del af personalet, men skal i øvrigt udføre sine opgaver på uafhængig vis, og skal bl.a. overvåge, at Europol overholder bestemmelserne om behandling af personoplysninger samt i øvrigt varetage samarbejdet med Den Fælles Kontrolinstans.

3.6. Europolis organisation

Efter rådsafgårelsen har Europol, der fortsat skal have hjemsted i Haag, to organer: Styrelsesrådet og direktøren, jf. artikel 35. I forhold til Europolis nuværende organisation bortfalder finansinspektøren, hvilket hænger sammen med ændringerne i finansieringen af Europol og de deraf følgende nye budgetmæssige procedurer. Som en slags erstatning herfor etableres der imidlertid en intern revisionsenhed, der udelukkende skal være ansvarlig overfor styrelsesrådet, jf. artikel 36.

Som noget nyt følger det af rådsafgårelsen, at formandskabet for styrelsesrådet fremover varetages af én af de tre medlemsstater, der er ansvarlige for udarbejdelse af EU's 18-måneders arbejdsprogram (»trojkaen«), jf. artikel 36. Formanden vælges af (repræsentanterne for) de pågældende tre lande, hvorefter de to resterende lande skal fungere som suppleanter. Desuden får Kommissionen på lige fod med medlemsstaterne fremover stemmeret i styrelsesrådet.

Med hensyn til styrelsesrådets opgaver er disse i rådsafgårelsen beskrevet mindre udførligt og i mere generelle vendinger end i Europol-konventionen. Styrelsesrådets opgaver er imidlertid overordnet set de samme som i dag, herunder bl.a. med hensyn til tilsyn med direktørens embedsførelse, ligesom styrelsesrådet i øvrigt er ansvarlig for de opgaver, Rådet måtte pålægge det, samt for vedtagelse af et årligt forslag til budgetoverslag og et arbejdsprogram mv. Styrelsesrådet skal efter rådsafgårelsen endvidere sørge for, at der hvert fjerde år udarbejdes en ekstern evaluerings-

rapport om Europols aktiviteter og gennemførelsen af rådsafgørelsen.

3.7. Budget, personale mv.

Europol overgår efter rådsafgørelsen fra medlemsstatsfinansiering til fællesskabsfinansiering, således at udgifterne til driften af Europol fremover skal dækkes af midler fra EU's samlede budget. Dette medfører, at procedurene for bevilling af midler til Europol grundlæggende ændres, idet EU's almindelige budgetmæssige regler vil finde anvendelse også for Europol.

Ændringerne i finansiering medfører endvidere, at de nuværende særlige regler for Europol-ansatte ikke længere vil gælde for de ansatte ved Europol. De pågældende vil derimod være omfattet af EU's personalevedtægt, herunder vedtægten for tjenestemænd i EU, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne og de bestemmelser, som EU's institutioner i fællesskab har vedtaget med henblik på anvendelse af den nævnte vedtægt og disses ansættelsesvilkår. Desuden vil EU's protokol om privilegier og immuniteter fremover finde anvendelse på ansatte i Europol. Der vil dog blive gennemført en ændring af Rådets forordning nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2 og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse. Ændringen vil betyde, at Europol-personale ikke vil have immunitet over for retsforfølgelse, hvis de indgår i et fælles efterforskningshold, jf. artikel 6 i rådsafgørelsen.

3.8. Stemmeregler

Stemmereglerne for både Europols Styrelsesråd og Rådet, der begge tidligere traf samtlige afgørelser med enstemmighed, ændres med vedtagelsen af rådsafgørelsen.

For så vidt angår styrelsesrådet fremgår det af rådsafgørelsen, at det fremover træffer afgørelse med to-tredjedeles flertal, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af rådsafgørelsen, jf. artikel 36.

Med hensyn til Rådet ændres bestemmelserne om stemmeafgivning på en række områder fra enstemmighed til kvalificeret flertal. Det gælder bl.a. med hensyn til vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelser for analyseregistre, jf. artikel 14, lister over de tredjelande og internationale organisationer, som Europol må indgå samarbejdsaftaler med, jf. artikel

25, og udnævnelse og afskedigelse af direktøren for Europol samt vedtagelse af regler for udvælgelse af kandidater, jf. artikel 37.

4. Lovgivningsmæssige, økonomiske og administrative konsekvenser

4.1. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Europol-konventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 415 af 10. juni 1997 om gennemførelsen af Europol-konventionen. Loven trådte i kraft den 1. juli 1999. Europol-loven er efterfølgende ændret ved lov nr. 1435 af 22. december 2004 (om gennemførelse af tillægsprotokoller til Europol-konventionen mv.).

I Europol-loven er det bl.a. fastsat, at Europol-konventionen og tilhørende protokoller gælder her i landet, jf. § 1. Der er endvidere visse steder i loven henvist til særlige bestemmelser i konventionen. I § 2, stk. 1, er det f.eks. bestemt, at Rigspolitichefen er den nationale enhed efter konventionens artikel 4.

Når rådsafgørelsen er formelt vedtaget, vil den på det tidspunkt, der følger af rådsafgørelsens artikel 60, træde i stedet for konventionen med tilhørende protokoller. Det vil derfor være nødvendigt at ændre Europol-loven, bl.a. således, at det i § 1 fastsættes, at Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol) gælder her i landet.

4.2. Økonomiske og administrative konsekvenser

Med forslaget til folketingsbeslutning tilvejebringes i givet fald grundlaget for, at Danmark kan tilslutte sig rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol).

Europol vil efter rådsafgørelsen overgå fra medlemsstatsfinansiering til fællesskabsfinansiering, således at udgifterne til driften af Europol fremover skal dækkes af midler fra EU's samlede budget.

Kommissionen har i forbindelse med forhandlingerne om rådsafgørelsen foretaget visse beregninger af, om overgangen fra medlemsstatsfinansiering til fællesskabsfinansiering vil kunne ske budgetneutralt, og det har været Kommissionens antagelse, at det samlet set vil være tilfældet. På den baggrund vurderes forslaget til folketingsbeslutning ikke på det foreliggende grundlag at ville medføre økonomiske konsekvenser for staten af betydning. Det er endvidere vurderingen, at beslutningsforslaget ikke vil have administrative konsekvenser af betydning for staten.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol)¹⁾

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra b), artikel 30, stk. 2, samt artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,²⁾

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Oprettelsen af en europæisk politienhed (Europol) blev vedtaget i traktaten om Den Europæiske Union af 7. februar 1992 og reguleret i en konvention om oprettelse af en europæisk politienhed (Europolkonventionen)⁴⁾ baseret på artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union.

(2) Europolkonventionen har været genstand for en række ændringer, der er fastlagt i tre protokoller, der er trådt i kraft efter en langvarig ratificeringsproces; hvis konventionen erstattes af en afgørelse, vil det derfor blive lettere at gennemføre yderligere ændringer.

(3) En forenkling og forbedring af Europol's retlige rammer kan delvis ske ved at oprette Europol som en EU-enhed finansieret over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, idet de generelle regler og procedurer derefter skal finde anvendelse.

(4) De seneste retlige instrumenter om oprettelse af tilsvarende EU-enheder på de områder, der er omfattet af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union (Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet⁵⁾ og Rådets afgørelse

af 20. september 2005 om oprettelse af Det Europæiske Politiakademi (Cepol) og om ophævelse af afgørelse 2000/820/RIA⁶⁾ har været rådsafgørelser, da sådanne afgørelser lettere kan tilpasses ændrede omstændigheder og nye politiske prioriteter.

(5) Når Europol oprettes som en EU-enhed finansieret over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, vil det styrke Europa-Parlamentets kontrol med Europol, da Europa-Parlamentet bliver involveret i vedtagelsen af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen og decharge-proceduren.

(6) Når der gælder de samme generelle regler og procedurer for Europol som for tilsvarende EU-enheder, vil det medføre en administrativ forenkling, således at Europol kan anvende flere af sine ressourcer på de væsentligste opgaver.

(7) Der kan sikres en yderligere forenkling og forbedring af Europol's drift gennem foranstaltninger, der tager sigte på at give Europol øgede muligheder for at støtte og bistå medlemsstaternes kompetente retshåndhævende myndigheder uden derved at tillægge Europol's personale udøvende beføjelser.

(8) En af disse forbedringer er at sikre, at Europol kan bistå medlemsstaternes kompetente myndigheder med at bekæmpe særlige former for grov kriminalitet uden den nuværende begrænsning om, at der skal være konkrete indicier for, at der foreligger en kriminel organisation.

(8a) Der bør tilskyndes til oprettelse af fælles efterforskningshold, og det er vigtigt, at Europol's personale kan deltage i dem. For at sikre, at denne deltagelse er mulig i samtlige medlemsstater,

er det nødvendigt at skabe sikkerhed for, at Europol personale ikke er omfattet af immuniteter, når det deltager som støttefunktion i fælles efterforskningshold. Dette bliver muligt, når den i artikel 50, stk. 1, omhandlede forordning XX er vedtaget.

(9) [...]

(10) Europol nationale enheder bør have direkte adgang til alle oplysninger i Europol informationssystem for at undgå unødvendige procedurer.

(11) Med henblik på at nå sine mål behandler Europol personoplysninger ved hjælp af elektronisk databehandling eller ved hjælp af strukturerede manuelle registre. Det er derfor nødvendigt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at beskyttelsesniveauet for personoplysninger mindst svarer til det, som kræves i henhold til Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (Europarådet), undertegnet den 28. januar 1981 i Strasbourg, og de senere ændringer heraf, så snart disse ændringer er gældende i forholdet mellem medlemsstaterne.

(11a) Rådets rammeafgørelse 2008/XX/RIA om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager finder anvendelse på medlemsstaternes videregivelse af personoplysninger til Europol. Den relevante række af databeskyttelsesbestemmelser i Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol) berøres ikke af denne rammeafgørelse og indeholder specifikke bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, som regulerer disse forhold mere detaljeret på baggrund af Europol særlige karakter, funktioner og kompetence.

(12) [...]

(13) Der bør udpeges en databeskyttelsesansvarlig, der på uafhængig vis bør sikre, at behandlingen af personoplysninger er lovlige, og at bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger overholdes, herunder også behandling af personoplysninger om Europol personale, som er beskyttet af artikel 24 i forordning (EF) nr. 45/2001.

(14) Europol eksisterende muligheder for at indføre og administrere databehandlingssystemer, som støtter Europol opgaver, bør styrkes; sådanne supplerende databehandlingssystemer

bør indføres og administreres i overensstemmelse med de generelle principper for databeskyttelse, der er fastlagt i Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 og anbefaling R(87)15 vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, ved hjælp af en beslutning truffet af styrelsesrådet og godkendt af Rådet.

(15) Denne rådsafgørelse giver mulighed for, at der kan tages hensyn til princippet om aktindsigt i offentlige dokumenter.

(16) Med henblik på opfyldelsen af Europol funktion, er det hensigtsmæssigt, at Europol samarbejder med de europæiske organer og agenturer, herunder Eurojust, og derved sikrer en passende databeskyttelse.

(17) [...]

(18) Europol bør også kunne indgå aftaler eller samarbejdsordninger med Det Europæiske Fællesskabs eller Den Europæiske Unions institutioner, organer og agenturer for sammen mere effektivt at kunne bekæmpe grov kriminalitet, der falder ind under begge parter respektive kompetence, og undgå dobbeltarbejde.

(19) Europol muligheder for at samarbejde med tredjelande og organisationer bør rationaliseres for at sikre overensstemmelse med Den Europæiske Unions generelle politik i den henseende og gennem nye bestemmelser om, hvordan et sådant samarbejde kan finde sted i fremtiden.

(20) Forvaltningen af Europol bør forbedres gennem forenklede procedurer og en mere generel beskrivelse af styrelsesrådets opgaver og indførelse af en fælles regel om, at alle beslutninger træffes med to tredjedele flertal.

(21) Det er også ønskeligt at indføre bestemmelser om øget kontrol med Europol gennem Europa-Parlamentet for at sikre, at Europol forbliver en fuldt ud ansvarlig og gennemsigtig organisation, dog under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre fortrolighed for operative oplysninger.

(22) Den retlige kontrol med Europol udøves i overensstemmelse med artikel 35 i traktaten om Den Europæiske Union.

(23) For at sætte Europol i stand til fortsat at udføre sine opgaver så effektivt som muligt bør der indføres nøje udformede overgangsforanstaltninger.

(24) Målene for denne afgørelse, nemlig oprettelsen af en enhed med ansvar for samarbejdet om retshåndhævelse i Den Europæiske Union, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Rådet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for nå disse mål.

(25) Denne afgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder –

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I – OPRETTELSE OG OPGAVER

Artikel 1

Oprettelse

1. Denne afgørelse træder i stedet for bestemmelserne i konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europolkonventionen). Europol har hjemsted i Haag, Nederlandene.
2. Europol som omhandlet i denne afgørelse er retssuccessor for Europol som oprettet ved Europolkonventionen.
3. Europol er i hver medlemsstat forbundet med en national enhed, som oprettes eller udpeges efter artikel 8.

Artikel 2

Retsevne

1. Europol har status som juridisk person.
2. Europol nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende nationale ret tillægger juridiske personer. Europol kan navnlig erhverve og afhænde fast

ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.

3. Europol har beføjelse til at indgå en hjemstedsaftale med Kongeriget Nederlandene.

Artikel 3

Formål

Formålet med Europol er at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater. Ved kompetente myndigheder forstås i denne afgørelse alle eksisterende offentlige instanser i medlemsstaterne, som efter national ret har kompetence med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.

Artikel 4

Kompetence

1. Europols kompetence omfatter organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet som omhandlet i bilag 1 til denne afgørelse, der berører to eller flere medlemsstater på en sådan måde, at en fælles tilgang fra medlemsstaternes side er påkrævet på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger.
2. [...]
- 2a. Efter anbefaling fra styrelsesrådet fastlægger Rådet sine prioriteter for Europol under særligt hensyn til strategiske analyser og trusselsvurderinger udarbejdet af Europol.
3. Europols kompetence omfatter også hermed forbundne strafbare handlinger. Ved hermed forbundne strafbare handlinger forstås følgende:
 - strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde
 - strafbare handlinger, der begås for at lette eller fuldbyrde udførelsen af handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde
 - strafbare handlinger, der begås for at undgå straf for handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde.

*Artikel 5**Opgaver*

1. Europol har følgende hovedopgaver:
 - a) at indsamle, opbevare, behandle, analysere og udveksle oplysninger og efterretninger
 - b) via den i artikel 8 omhandlede nationale enhed øjeblikkeligt at underrette medlemsstaternes kompetente myndigheder om oplysninger af relevans for dem og om eventuelle sammenhænge mellem forskellige strafbare forhold
 - c) at lette den politimæssige efterforskning i medlemsstaterne, navnlig ved at fremsende alle relevante oplysninger til de nationale enheder
 - d) at anmode de kompetence myndigheder i de berørte medlemsstater om i specifikke sager at indlede, udføre eller koordinere den politimæssige efterforskning og at foreslå, at der oprettes et fælles efterforskningshold
 - e) at skaffe efterretninger og analytisk støtte til medlemsstaterne i forbindelse med en større international begivenhed
 - f) at udarbejde trusselsvurderinger, strategiske analyser og generelle situationsrapporter i relation til Europolis formål, herunder trusselsvurderinger af organiseret kriminalitet.
2. De opgaver, der er specificeret i stk. 1, omfatter støtte til medlemsstaterne i forbindelse med deres indsamling og analyse af oplysninger fra internettet som bidrag til identifikation af kriminelle handlinger, der er blevet gjort lettere eller er udført ved hjælp af internettet.
3. [...]
4. Europol har endvidere følgende opgaver:
 - a) at uddybe den specialviden, som medlemsstaternes kompetente myndigheder bruger i forbindelse med politimæssig efterforskning, og tilbyde rådgivning i forbindelse med sådan efterforskning
 - b) at stille strategiske efterretninger til rådighed for derved at lette og fremme en effektiv og rationel anvendelse af de ressourcer, som på nationalt plan og på EU-plan er disponible til operativ indsats og støtte til en sådan indsats.
5. Endvidere kan Europol inden for rammerne af målsætningen i artikel 3 afhængigt af de disponible personale- og budgetmæssige ressourcer og inden for de grænser, styrelsesrådet sætter, hjæl-

pe medlemsstaterne med bistand, rådgivning og forskning på bl.a. følgende områder:

- a) uddannelse af de kompetente myndigheders personale, eventuelt i samarbejde med Det Europæiske Politiakademi
 - b) organisering af og udstyr til disse myndigheder ved at fremme den tekniske bistand mellem medlemsstaterne
 - c) kriminalpræventive metoder
 - d) tekniske og kriminaltekniske metoder og analyser samt metoder til politimæssig efterforskning.
6. Europol fungerer også som centralkontor for bekæmpelse af eurofalskmøntneri i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/511/RIA af 12. juli 2005. Europol kan endvidere tilskynde til koordinering af foranstaltninger, der gennemføres med henblik på bekæmpelse af eurofalskmøntneri af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller som led i fælles efterforskningshold, eventuelt i samarbejde med organer i EU eller tredjelande. Europol kan på anmodning yde økonomisk støtte til efterforskning angående eurofalskmøntneri.

*Artikel 6**Deltagelse i fælles efterforskningshold*

1. Europolis personale kan deltage som støttefunktion i fælles efterforskningshold, herunder hold oprettet i overensstemmelse med artikel 1 i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold, i overensstemmelse med artikel 13 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater eller i overensstemmelse med artikel 24 i konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand mellem toldadministrationerne, forudsat at holdene efterforsker strafbare handlinger henhørende under Europolis kompetence efter artikel 4.

Europolis personale kan inden for rammerne af loven i den medlemsstat, hvor det fælles efterforskningshold arbejder, og i overensstemmelse med de aftaler, der er nævnt i stk. 3, deltage i alle aktiviteter og udveksle oplysninger med alle medlemmer af det fælles efterforskningshold, jf. stk. 5. De må dog ikke deltage i iværksættelsen af nogen tvangsindgreb.

2. [...]

Bilag til f. t. beslutn. vedr. oprettelse af Den Europæiske Politienhed

3. Den administrative gennemførelse af Europolpersonalets deltagelse i et fælles efterforskningshold fastsættes i en aftale mellem direktøren og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der deltager i det fælles efterforskningshold, med deltagelse af de nationale enheder. Reglerne for sådanne aftaler fastsættes af styrelsesrådet.

4. De i stk. 3 nævnte bestemmelser skal præcisere, på hvilke betingelser Europols personale stilles til rådighed for det fælles efterforskningshold.

5. Europols personale kan inden for rammerne af den i stk. 3 nævnte aftale direkte kontakte medlemmerne af det fælles efterforskningshold og i overensstemmelse med denne afgørelse forsyne det fælles efterforskningsholds medlemmer og udsendte medlemmer med oplysninger fra ethvert element i de informationsbehandlingssystemer, der er nævnt i artikel 10. I tilfælde af direkte kontakter underrettes de nationale enheder i de medlemsstater, der er repræsenteret i holdet, og de medlemsstater, der har givet oplysningerne, herom af Europol.

6. Oplysninger tilvejebragt af et medlem af Europols personale under deltagelse i et fælles efterforskningshold kan med samtykke fra den medlemsstat, der gav oplysningen, og på dennes ansvar medtages i ethvert element i edb-systemet under de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse.

7. I forbindelse med aktiviteter udført af det fælles efterforskningshold er Europols personale, hvad angår strafbare handlinger begået mod dem eller af dem, underkastet gældende lov for personer med lignende funktioner i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres.

*Artikel 7**Anmodninger fra Europol om at indlede politimæssig efterforskning*

1. Medlemsstaterne behandler enhver anmodning fra Europol om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskninger i bestemte sager og giver sådanne anmodninger den nødvendige opmærksomhed. Medlemsstaterne skal meddele Europol, om den pågældende efterforskning indledes.

1a. Inden Europol fremsætter en anmodning om indledning af en politimæssig efterforskning, underrettes Eurojust herom.

2. Hvis de kompetente myndigheder i medlemsstaten beslutter ikke at efterkomme en anmodning fra Europol, skal de informere Europol om denne beslutning og om begrundelsen for beslutningen, medmindre de ikke kan angive grunde, fordi:

- a) det ville skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, eller
- b) det ville bringe gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller en persons sikkerhed i fare.

3. Svar på anmodninger fra Europol om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskningen i bestemte sager samt information til Europol om resultaterne af efterforskningen fremsendes via de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse og den relevante nationale lovgivning.

*Artikel 8**Nationale enheder*

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger en national enhed, som skal varetage de opgaver, der er anført i denne artikel. Der udpeges i hver medlemsstat en ansat som leder af den nationale enhed.

2. Den nationale enhed er det eneste forbindelsesled mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan imidlertid tillade direkte kontakter mellem de udpegede kompetente myndigheder og Europol på betingelser, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, herunder eventuel inddragelse af den nationale enhed.

Den nationale enhed modtager samtidig fra Europol alle de oplysninger, der måtte være udvekslet i løbet af de direkte kontakter mellem Europol og de udpegede kompetente myndigheder. Forbindelserne mellem den nationale enhed og de kompetente myndigheder er underlagt national ret, herunder de relevante forfatningsmæssige bestemmelser.

3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de nationale enheder

kan udføre deres arbejde, herunder at de får adgang til relevante nationale data.

4. De nationale enheder har til opgave:

- a) uopfordret at meddele Europol de oplysninger og efterretninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver
- b) at besvare anmodninger fra Europol om oplysninger, efterretninger og rådgivning
- c) at holde disse oplysninger og efterretninger ajour
- d) at udnytte og videregive oplysninger og efterretninger til brug for de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret
- e) at anmode Europol om rådgivning, oplysninger, efterretninger og analyser
- f) at videregive oplysninger til Europol med henblik på lagring i Europols databaser
- g) at sørge for, at enhver udveksling af oplysninger med Europol finder sted på retmæssig vis.

5. Med forbehold af medlemsstaternes ansvar vedrørende opretholdelse af lov og orden og sikring af den interne sikkerhed, er en national enhed ikke forpligtet til i en given sag at videregive oplysninger og efterretninger, hvis videregivelsen:

- a) skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, eller
- b) bringer gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller en persons sikkerhed i fare, eller
- c) afslører oplysninger, der henhører under særlige efterretningstjenester eller særlig efterretningsvirksomhed, der angår statens sikkerhed.

6. De nationale enheders udgifter til kommunikation med Europol påhviler medlemsstaterne og afholdes ikke af Europol, bortset fra tilslutningsomkostningerne.

7. Lederne af de nationale enheder mødes regelmæssigt for at bistå Europol med operative anliggender, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra styrelsesrådet eller direktøren med henblik på at

- a) overveje og udarbejde forslag, der vil forbedre Europols operative effektivitet og tilskynde til medlemsstaternes engagement
- b) evaluere rapporter og analyser udarbejdet af Europol i overensstemmelse med artikel 5,

stk. 1, litra f), og udvikle foranstaltninger for at bidrage til at gennemføre resultaterne

- c) yde støtte til oprettelsen af fælles efterforskningshold, der involverer Europol i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra d), og artikel 6.

Artikel 9

Forbindelsesofficerer

1. Hver national enhed udstationerer mindst én forbindelsesofficer ved Europol. Medmindre andet er fastsat i denne afgørelse, er forbindelsesofficererne underlagt den udsendende medlemsstats nationale ret.

2. Forbindelsesofficererne fungerer som nationale forbindelseskontorer ved Europol og modtager deres instrukser fra deres nationale enhed, idet de skal varetage dennes interesser i overensstemmelse med den udsendende medlemsstats ret og de bestemmelser, der gælder for Europols virke.

3. Uden at det berører artikel 8, stk. 4 og 5, er det forbindelsesofficerernes opgave:

- a) at videregive oplysninger fra de udsendende nationale enheder til Europol
- b) at viderebringe oplysninger fra Europol til de udsendende nationale enheder
- c) at samarbejde med Europols personale ved at fremskaffe oplysninger og rådgive, og
- d) at bidrage til udvekslingen af oplysninger fra deres nationale enheder med andre medlemsstaters forbindelsesofficerer på deres eget ansvar i overensstemmelse med national ret; sådanne bilaterale udvekslinger kan også vedrøre kriminalitet, der ligger uden for Europols kompetence, hvis det er tilladt efter national ret.

4. Artikel 34 finder tilsvarende anvendelse på forbindelsesofficerernes virke.

5. Forbindelsesofficerernes rettigheder og forpligtelser over for Europol fastsættes af styrelsesrådet.

6. Forbindelsesofficererne nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver i overensstemmelse med artikel 50, stk. 3.

7. Europol sikrer, at forbindelsesofficererne er fuldt ud informeret om og inddraget i alle Euro-

pols aktiviteter, i det omfang det er foreneligt med deres stilling.

8. Europol stiller vederlagsfrit de lokaler, der er nødvendige for forbindelsesofficerernes arbejde, til rådighed for medlemsstaterne i Europolbygningen og yder den bistand, forbindelsesofficererne har brug for for at varetage deres opgaver. Alle andre udgifter i forbindelse med udstationeringen af forbindelsesofficerer afholdes af de udsendende medlemsstater, herunder også udgifter til forbindelsesofficerernes udstyr, medmindre styrelsesrådet under opstillingen af Europolis budget i specifikke tilfælde træffer anden afgørelse.

KAPITEL II - INFORMATIONSBEHANDLINGSSYSTEMER

Artikel 10

Informationsbehandling

1. I det omfang, det er nødvendigt for at Europol kan opfylde sine målsætninger, behandler det oplysninger og efterretninger, herunder personoplysninger, i overensstemmelse med denne afgørelse. Europol opretter og vedligeholder Europolis informationssystem som nævnt i artikel 11, og de analyseregistre, der er nævnt i artikel 14. Europol kan også oprette og vedligeholde andre systemer til behandling af personoplysninger, der oprettes i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

2. Styrelsesrådet træffer på forslag af direktøren efter at have taget hensyn til de muligheder, som Europolis nuværende databehandlingssystemer giver, og hørt den fælles kontrolinstans, beslutning om at oprette et nyt system til behandling af personoplysninger. Styrelsesrådets beslutning forelægges Rådet til godkendelse.

3. Denne beslutning truffet af styrelsesrådet bestemmer betingelserne og begrænsningerne for Europolis oprettelse af det nye system til behandling af personoplysninger. Beslutningen kan tillade behandling af personoplysninger, som vedrører de kategorier af personer, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, i denne rådsafgørelse, men må ikke tillade behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold. Be-

slutningen sikrer, at de foranstaltninger og principper, der henvises til i artikel 18-20, 26, 28 og 34, gennemføres korrekt. Beslutningen fastlægger især formålet med det nye system, adgang til og brug af oplysningerne, samt tidsfrister for lagring og sletning af oplysninger.

4. Europol kan behandle oplysninger med henblik på at fastslå, om oplysningerne er relevante for organisationens opgaver og kan indgå i Europolis informationssystem som nævnt i artikel 11 og analyseregistre som nævnt i artikel 14 eller andre systemer til behandling af personoplysninger, der er oprettet i overensstemmelse med stk. 2 og 3. Styrelsesrådet bestemmer på forslag af direktøren og efter at have hørt den fælles kontrolinstans betingelserne for behandlingen af sådanne oplysninger, især med hensyn til adgang til og brug af oplysningerne samt tidsfrister for lagring af sletning af oplysninger, som ikke må være på over seks måneder, idet der tages behørigt hensyn til de i artikel 26 nævnte principper. Styrelsesrådets beslutning forelægges Rådet til godkendelse.

Artikel 11

Europolis informationssystem

1. Europol vedligeholder Europolis informationssystem.

2. Europol sikrer, at denne afgørelses bestemmelser om informationssystemets drift overholdes. Europol er ansvarlig for, at informationssystemet fungerer teknisk og driftsmæssigt korrekt og træffer navnlig alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 20, 28, 30 og 34 vedrørende informationssystemet, gennemføres forskriftsmæssigt.

3. I de enkelte medlemsstater er den nationale enhed ansvarlig for kommunikationen med informationssystemet. Den har bl.a. ansvaret for de sikkerhedsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 34, vedrørende det databehandlingsudstyr, som anvendes på den pågældende medlemsstats område, for opdatering i overensstemmelse med artikel 20 og for den forskriftsmæssige gennemførelse af denne afgørelse i enhver anden henseende i det omfang, det kræves efter medlemsstatens love, administrative bestemmelser og procedurer.

Artikel 12

Indholdet i Europols informationssystem

1. Europols informationssystem må kun anvendes til at behandle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver. De registrerede oplysninger skal vedrøre:

- a) personer, der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller gjort sig medskyldige i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling
- b) personer, om hvem der ifølge den berørte medlemsstats nationale ret er konkrete indici for eller en rimelig formodning om, at de vil begå strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetence.

2. Personoplysninger som omhandlet i stk. 1 må kun omfatte følgende:

- a) efternavn, pigenavn, fornavne og eventuelt kaldenavn eller påtaget navn
- b) fødselsdato og fødested
- c) nationalitet
- d) køn
- e) den berørte persons bopæl, erhverv og opholdssted
- f) socialsikringsnummer, kørekortnummer, identitetsdokumentnummer og pasoplysninger
- g) om nødvendigt, andre kendetegn, som kan tjene til at identificere personen, herunder særlige fysiske kendetegn, som er uforanderlige og objektive, som f.eks. fingeraftryksoplysninger og dna-profil (fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna).

3. Ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger kan Europols informationssystem også anvendes til at behandle følgende yderligere oplysninger vedrørende de personer, der er nævnt i stk. 1:

- a) strafbare handlinger, påståede strafbare handlinger og sådanne (påståede) handlingers gerningstidspunkt og gerningssted og måden, de er begået på
- b) midler, som er benyttet ved strafbare handlinger, eller som vil kunne benyttes, herunder oplysninger om juridiske personer
- c) de sagsbehandlende tjenestesteder og deres journalnumre
- d) mistanke om medlemskab af en kriminel organisation

e) tidligere straffe, hvis de vedrører strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence

f) den part, der har registreret oplysningerne. Sådanne oplysninger kan også registreres, selv om de endnu ikke indeholder personoplysninger. Hvis Europol selv registrerer oplysninger, tilføjes der foruden journalnummeret også kildeangivelse.

4. Yderligere oplysninger om de personer, der er omhandlet i stk. 1, som Europol og de nationale enheder besidder, kan på anmodning videregives til enhver national enhed eller Europol. De nationale enheders videregivelse af oplysninger foregår under overholdelse af national ret.

Hvis sådanne yderligere oplysninger vedrører en eller flere hermed forbundne strafbare handlinger, som defineret i artikel 4, stk. 3, ledsages de oplysninger, der er lagret i informationssystemet, af en bemærkning herom, således at de nationale enheder og Europol har mulighed for at udveksle oplysninger om de hermed forbundne strafbare handlinger.

5. Hvis sagen mod den pågældende person indstilles endeligt, eller hvis vedkommende frikendes endeligt, skal de oplysninger, som denne afgørelse vedrører, slettes.

Artikel 13

Brug af informationssystemet

1. Retten til direkte at registrere oplysninger og foretage søgning i informationssystemet er forbeholdt de nationale enheder, forbindelsesofficererne, Europols direktør, vicedirektører og bemyndigede medlemmer af personalet. Europol kan søge efter oplysninger, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver i en konkret sag. De nationale enheders og forbindelsesofficerernes søgning sker i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, som gælder for den part, der foretager søgningen, medmindre denne afgørelse indeholder andre bestemmelser.

2. Kun den part, der har registreret de pågældende oplysninger, må ændre, rette eller slette dem. Hvis en anden part har grund til at antage, at oplysninger, som omhandlet i artikel 12, stk. 2, er ukorrekte eller ønsker at supplere dem, meddeler den straks dette til den part, der har foretaget registreringen. Den part, der har foretaget registre-

ringen, skal straks kontrollere meddelelsen og om nødvendigt straks ændre, supplere, rette eller slette oplysningerne.

3. Hvis der er lagret oplysninger vedrørende en person i medfør af artikel 12, stk. 3, kan alle parter registrere yderligere oplysninger som nævnt i samme stykke. Hvis disse registrerede oplysninger klart er indbyrdes modstridende, rådfører de pågældende parter sig med hinanden.

4. Hvis en part har til hensigt at slette alle de oplysninger, der er registreret om en given person i medfør af artikel 12, stk. 2, og hvis andre parter i medfør af artikel 12, stk. 3, har registreret oplysninger om vedkommende person, overgår det databeskyttelsesretlige ansvar jf. artikel 28, stk. 1, og retten til at ændre, supplere, rette og slette disse oplysninger, jf. artikel 12, stk. 2, til den part, der som den anden har registreret oplysninger i medfør af i artikel 12, stk. 3, om vedkommende person. Den part, der ønsker, at oplysningerne slettes, underretter den part, som det databeskyttelsesretlige ansvar overgår til.

5. Den part, der foretager søgning, registrering eller ændringer i informationssystemet, er ansvarlig for, at dette sker på lovlig vis. Den pågældende part skal kunne identificeres. Videregivelsen af oplysninger mellem de nationale enheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne sker i overensstemmelse med national ret.

6. Ud over de nationale enheder og personer, der er nævnt i stk. 1, kan de kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget i den henseende også søge i Europols informationssystem. Resultatet af søgningen vil imidlertid kun vise, om de ønskede oplysninger er lagret i Europols informationssystem. Nærmere oplysninger vil derefter kunne indhentes fra den nationale enhed.

7. Oplysninger om de kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 6, samt efterfølgende ændringer, skal sendes til Rådets Generalsekretariat, der offentliggør oplysningerne i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 14

Analyseregistre

1. Hvis det er nødvendigt for at udføre opgaverne, kan Europol lagre, ændre og anvende oplysninger om strafbare handlinger, der er omfattet

af Europols kompetence, herunder oplysninger om dermed forbundne strafbare handlinger, jf. artikel 4, stk. 3, i analyseregistre. Sådanne analyseregistre kan indeholde oplysninger om følgende personkategorier:

- a) de personer, der er nævnt i artikel 12, stk. 1
- b) personer, der kunne blive indkaldt som vidner i forbindelse med efterforskning af de pågældende strafbare handlinger eller i en efterfølgende straffesag
- c) personer, der har været offer for en af de pågældende strafbare handlinger, eller om hvem omstændighederne giver grund til at antage, at de kan blive offer for en sådan strafbar handling
- d) kontakt- og ledsagepersoner, samt
- e) personer, som kan give oplysninger om de pågældende strafbare handlinger.

Behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold er kun tilladt, hvis det er strengt nødvendigt af hensyn til det pågældende dataregisters formål, og hvis disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der allerede er registreret i samme dataregister. Det er forbudt at udvælge en særlig personkategori udelukkende på grundlag af ovennævnte følsomme oplysninger og derved overtræde ovennævnte bestemmelser om formål.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet, vedtager gennemførelsesbestemmelser for analyseregistre, som er udarbejdet af styrelsesrådet, der forud har indhentet udtalelse fra den fælles kontrolinstans; registrene indeholder yderligere oplysninger, navnlig vedrørende karakteren af de personoplysninger, der er nævnt i denne artikel, og bestemmelserne om datasikkerhed og intern kontrol med anvendelsen heraf.

2. Analyseregistre oprettes i analyseøjemed, dvs. indsamling, behandling eller anvendelse af oplysninger med det formål at bistå ved efterforskning i kriminalsager. For hvert analyseprojekt skal der oprettes en analysegruppe med deltagelse af:

- a) analytikere og andet personale ved Europol, der udpeges af direktøren
- b) forbindelsesofficerer og/eller eksperter fra de medlemsstater, der har leveret oplysning-

gerne, eller som er berørt af analysen, jf. stk. 4.

Kun analytikerne har beføjelse til at registrere data i det pågældende register og til at ændre oplysningerne. Alle deltagerne i analysegruppen kan hente oplysninger i registret.

3. Efter anmodning fra Europol eller på eget initiativ videregiver de nationale enheder med forbehold af artikel 8, stk. 5, alle oplysninger til Europol, som er nødvendige med henblik på det pågældende analyseregister. Medlemsstaterne videregiver kun oplysningerne, såfremt de også efter deres egen nationale ret må behandles med henblik på forebyggelse, analyse eller bekæmpelse af strafbare handlinger. De udpegede kompetente myndigheder kan under hensyn til, hvor meget de pågældende oplysninger haster, sende dem direkte til analyseregistrene i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2.

4. Hvis en analyse er af generel og strategisk karakter, har samtlige medlemsstater gennem deres forbindelsesofficerer og/eller eksperter fuld adgang til resultaterne deraf, bl.a. de rapporter, Europol udarbejder.

Hvis en analyse drejer sig om specifikke tilfælde, der ikke vedrører samtlige medlemsstater, og den har et direkte operativt formål, deltager repræsentanter for følgende medlemsstater:

- a) de medlemsstater, hvorfra de oplysninger, der har ført til beslutningen om at oprette analyseregistret, eller som er direkte berørt af oplysningerne, stammer, og de medlemsstater, som analysegruppen på et senere tidspunkt opfordrer til at deltage i arbejdet, fordi de ligeledes bliver berørt
- b) de medlemsstater, der ved søgning i indeksfunktionen, jf. artikel 15, bliver klar over, at de har behov for at få kendskab til bestemte oplysninger, og som gør dette gældende på de betingelser, der er fastsat i stk. 5.

5. De dertil bemyndigede forbindelsesofficerer gør behovet for at få adgang til oplysningerne gældende. Hver medlemsstat udpeger og bemyndiger et begrænset antal forbindelsesofficerer med henblik herpå.

For at dokumentere behovet for at få adgang til oplysningerne, jf. stk. 4, udarbejder forbindelsesofficeren en skriftlig begrundelse, som påtegnes af den myndighed, han hører under i sit land, og sendes til alle deltagerne i analysen. Vedkom-

mende kan herefter uden videre deltage i den igangværende analyse.

Hvis analysegruppen har indvendinger mod, at forbindelsesofficeren deltager uden videre, ud sættes den pågældendes deltagelse i analysearbejdet i det tidsrum, det tager at gennemføre en forligsprocedure, som skal have følgende tre faser:

- a) analysedeltagerne bestræber sig på at nå til enighed med den forbindelsesofficer, der har gjort sit behov for at få kendskab til bestemte oplysninger gældende; de har en frist på højst otte dage
- b) hvis de ikke når til enighed, mødes cheferne for de pågældende nationale enheder samt direktøren inden for de efterfølgende tre dage for at forsøge at nå til enighed
- c) hvis der fortsat er uenighed, skal de berørte parter repræsentanter i Europols styrelsesråd afholde møde inden otte dage. Hvis den berørte medlemsstat ikke frafalder sit krav om at få adgang til oplysningerne, besluttet det ved konsensus, om den kan deltage.

6. Det er alene den medlemsstat, der videregiver en oplysning til Europol, der bedømmer oplysningens følsomhed og ændringer heri, og som kan beslutte, hvordan oplysningen skal behandles. Videregivelse eller operativ anvendelse af fremsendte oplysninger besluttet af den medlemsstat, der har fremsendt oplysningerne til Europol. Hvis det ikke kan afgøres, hvilken medlemsstat der har fremsendt oplysningerne til Europol, træffes beslutningen om videregivelse eller operativ anvendelse af deltagerne i analysen. En medlemsstat eller en ekspert, som får adgang til en igangværende analyse, må hverken videregive eller anvende oplysninger uden forudgående samtykke fra de medlemsstater, der først og fremmest er berørt.

7. Uanset stk. 6 skal Europol, hvis det efter tidspunktet for registrering af oplysninger i et analyseregister konstateres, at oplysningerne vedrører en person eller en genstand, om hvilke en anden medlemsstat eller tredjepart har indsendt oplysninger, der allerede findes i dataregistret, straks underrette den berørte medlemsstat og tredjepart om den konstaterede forbindelse, jf. artikel 17.

8. Europol kan opfordre eksperter fra enheder, jf. artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, til at deltage i en analysegruppes aktiviteter, hvis:

- a) der er indgået en aftale eller samarbejdsordning, jf. artikel 22, stk. 2, og artikel 23, stk. 2, mellem Europol og enheden, som indeholder de nødvendige bestemmelser om udveksling af oplysninger, herunder fremsendelse af personoplysninger, samt om fortrolighed for de udvekslede oplysninger
- b) det er i medlemsstaternes interesse, at der deltager eksperter fra enheden
- c) enheden er direkte berørt af analysearbejdet, og
- d) alle deltagerne er enige om at lade enhedens eksperter deltage i analysegruppens aktiviteter.

Europol opfordrer på de betingelser, der er fastlagt i litra b), c) og d) eksperter fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig til at deltage i analysegruppen, hvis analyseprojektet vedrører svig eller andre ulovlige aktiviteter, der påvirker De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

Deltagelse af eksperter fra en enhed i en analysegruppes aktiviteter kræver en aftale mellem Europol og enheden. Reglerne for sådanne aftaler fastsættes af styrelsesrådet.

Oplysninger om aftaler mellem Europol og enheder skal sendes til den fælles kontrolinstans, der er nævnt i artikel 33, der kan fremsætte de bemærkninger, den måtte finde nødvendige, til styrelsesrådet.

Artikel 15

Indeksfunktion

1. Europol udarbejder en indeksfunktion for de oplysninger, der er lagret i analyseregistrene.
2. Europols direktør, vicedirektører, og bemyndigede medlemmer af personalet, forbindelsesofficerer og bemyndigede medlemmer af de nationale enheder har adgang til indeksfunktionen. Indeksfunktionen skal være udformet således, at den person, der bruger den, på grundlag af oplysningerne tydeligt ser, om et analyseregister indeholder oplysninger, der er relevante for den pågældende persons opgaver.
3. Adgangen til indeksfunktionen defineres således, at det er muligt at fastslå, om en oplysning er lagret i et analyseregister eller ej, men samtidig således at det ikke er muligt at foretage sammenkædninger eller drage yderligere konklusioner med hensyn til registrets indhold.

4. De nærmere regler for indeksfunktionens indretning, herunder betingelserne for adgang til indeksfunktionen, fastsættes af styrelsesrådet efter samråd med den fælles kontrolinstans.

Artikel 16

Instruks om oprettelse af et analyseregister

1. For hvert analyseregister skal direktøren i en instruks om oprettelse af registret fastlægge følgende:

- a) registrets betegnelse
- b) formålet med registret
- c) den personkreds, man agter at lagre oplysninger om
- d) typen af oplysninger, der skal lagres, personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold, som er strengt nødvendige
- e) den generelle situation, der har ført til instruksens om at oprette registret
- f) deltagerne i analysegruppen på det tidspunkt, hvor registret blev oprettet
- g) betingelserne for videregivelse af de lagrede personoplysninger, herunder til hvilke modtagere og efter hvilken procedure
- h) en frist for, hvornår oplysningerne gennemgås, og hvor længe de må lagres
- i) registreringsmetode (logning).

2. Styrelsesrådet og den fælles kontrolinstans, der er nævnt i artikel 33, underrettes straks af direktøren om instruksens om at oprette registret eller enhver efterfølgende ændring af de elementer, der er nævnt i stk. 1, og får tilsendt sagsakterne. Den fælles kontrolinstans kan over for styrelsesrådet fremsætte de bemærkninger, den måtte finde nødvendige. Direktøren kan anmode den fælles kontrolinstans om at fremsætte bemærkningerne inden for en given tidsfrist.

3. Analyseregistre må højst bevares i tre år. Før den treårige periode udløber, skal Europol imidlertid vurdere, om der er behov for at bevare registret. Når det er strengt nødvendigt med henblik på formålet med registret, kan direktøren beslutte at opretholde det i en ny treårig periode. Styrelsesrådet og den fælles kontrolinstans, jf. artikel 33, skal straks underrettes af direktøren om de forhold i sagsakten, der gør en fortsættelse

strengt nødvendig. Den fælles kontrolinstans fremsætter alle bemærkninger, der skønnes nødvendige, til styrelsesrådet. Direktøren kan anmode den fælles kontrolinstans om at fremsætte bemærkningerne inden for en given frist.

4. Styrelsesrådet kan når som helst anmode direktøren om at ændre en instruks om at oprette eller lukke et analyseregister. Styrelsesrådet beslutter, hvornår en sådan ændring eller lukning skal have virkning.

KAPITEL III - FÆLLES BESTEMMELSER OM

BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 17

Underretningspligt

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 14, stk. 6 og 7, underretter Europol straks de enkelte nationale enheder samt på disses anmodning deres forbindelsesofficerer om de oplysninger, som vedrører deres medlemsstat, og om de konstaterede sammenhænge mellem strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence i henhold til artikel 4. Oplysninger og efterretninger om anden grov kriminalitet, som Europol får kendskab til under udførelsen af sine opgaver, kan ligeledes videregives.

Artikel 18

Bestemmelser om kontrol med søgninger

Europol indfører i samarbejde med medlemsstaterne passende kontrolmekanismer med henblik på kontrol af lovligheden af søgninger i alle de dataregistre, der anvendes til behandling af personoplysninger, og på at give medlemsstaterne adgang til registreringsmetoderne (logning) efter anmodning. De således indsamlede oplysninger må kun anvendes til dette formål af Europol og af de kontrolinstanser, der er nævnt i artikel 32 og 33, og skal slettes efter atten måneder, medmindre oplysningerne stadig er nødvendige for en igangværende kontrol. Styrelsesrådet fastsætter de nærmere bestemmelser for sådanne kontrolmekanismer efter høring af den fælles kontrolinstans.

Artikel 19

Regler for brug af oplysninger

1. Personoplysninger fra Europols informations-system eller fra et hvilket som helst andet relevant kommunikationsmiddel må kun videregives eller anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på at forebygge og bekæmpe de former for kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, og på at forebygge og bekæmpe andre former for grov kriminalitet. Europol anvender kun oplysningerne til at udføre sine opgaver.

2. Hvis den medlemsstat eller det tredjeland eller den eksterne organisation, der har videregivet oplysningerne, gør opmærksom på særlige begrænsninger i brugen af bestemte oplysninger i den pågældende medlemsstat, det pågældende tredjeland eller den pågældende eksterne organisation, skal disse begrænsninger også overholdes af brugeren, bortset fra det særlige tilfælde, hvor der i henhold til national ret skal gøres undtagelser fra begrænsninger i brugen af oplysningerne til fordel for de retshåndhavende myndigheder, lovgivningsinstanser eller andre uafhængige instanser, der er oprettet ved lov, og som har til opgave at føre tilsyn med de kompetente nationale myndigheder. I sådanne tilfælde må oplysningerne først anvendes efter forudgående høring af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, og der skal i videst muligt omfang tages hensyn til denne stats interesser og synspunkter.

3. Brug af oplysningerne til andre formål eller af andre myndigheder end de nationale kompetente myndigheder kan kun finde sted efter forudgående tilladelse fra den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, for så vidt som denne medlemsstats nationale ret tillader det.

Artikel 20

Frister for lagring og sletning af oplysninger i dataregistre

1. Europol lagrer kun oplysninger i dataregistre, så længe det er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver. Senest tre år efter registreringen skal det undersøges, om det er nødvendigt fortsat at opbevare de pågældende oplysninger. Den enhed, der har foretaget registreringen, gennemgår de oplysninger, der er lagret i Europols

Bilag til f. t. beslutn. vedr. oprettelse af Den Europæiske Politienhed

informationssystem, og sørger for sletning. Europol gennemgår de oplysninger, som er lagret i Europol's øvrige dataregistre, og sørger for sletning. Senest tre måneder inden udløbet af fristen for gennemgang af de oplysninger, som medlemsstaterne har registreret, underretter Europol automatisk medlemsstaterne om fritsens udløb.

2. Ved gennemgangen kan de enheder, der er omhandlet i stk. 1, tredje og fjerde punktum, beslutte fortsat at lagre de pågældende oplysninger indtil næste gennemgang, der finder sted efter en ny treårsperiode, hvis lagringen stadig er nødvendig for udførelsen af Europol's opgaver. Hvis der ikke træffes beslutning om fortsat at lagre de pågældende oplysninger, slettes de automatisk.

3. Hvis en medlemsstat i sine nationale dataregistre sletter oplysninger, der er videregivet til Europol, og som er lagret i andre Europoldataregistre, underretter den Europol derom. Europol skal i så fald slette de pågældende oplysninger, medmindre Europol har en videre interesse i dem, der bygger på efterretninger, som er mere vidtgående end dem, den pågældende medlemsstat er i besiddelse af. Europol underretter medlemsstaten, hvis det besluttes fortsat at lagre de pågældende oplysninger.

4. Oplysningerne slettes dog ikke, hvis sletningen ville skade væsentlige interesser for den registrerede. I så fald anvendes de udelukkende med den registreredes samtykke.

*Artikel 21**Adgang til oplysninger fra andre informationssystemer*

Hvis Europol i henhold til Den Europæiske Unions, internationale eller nationale retlige instrumenter har ret til at foretage datasøgning i andre nationale eller internationale informationssystemer, kan Europol indhente personoplysninger ad denne vej, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europol's opgaver. Bestemmelserne i Den Europæiske Unions, internationale eller nationale retlige instrumenter regulerer Europol's adgang til og brug af disse oplysninger, i det omfang de fastsætter strengere regler for adgang og brug end denne afgørelse.

KAPITEL IV – FORBINDELSER MED PARTNERE*Artikel 22**Forbindelser med institutioner, organer og agenturer med tilknytning til Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Union*

1. Hvis det er relevant for udførelsen af Europol's opgaver, kan Europol oprette og vedligeholde et samarbejde med de institutioner, organer og agenturer, der er oprettet ved eller på grundlag af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og traktaten om Den Europæiske Union:

- a) Eurojust
- b) Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
- c) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex)
- d) Det Europæiske Politiakademi (Cepol)
- e) Den Europæiske Centralbank
- f) Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA).

2. Europol indgår aftaler eller samarbejdsordninger med de enheder, der er nævnt i stk. 1. Sådanne aftaler eller samarbejdsordninger kan vedrøre udveksling af operative, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede oplysninger. En sådan aftale eller samarbejdsordning kan kun indgås efter godkendelse af styrelsesrådet, som forinden har indhentet udtalelse fra den fælles kontrolinstans.

3. Inden ikrafttrædelsen af aftalen eller samarbejdsordningen i stk. 2 kan Europol direkte modtage og anvende oplysninger, herunder personoplysninger, fra de enheder, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt det er nødvendigt for den lovmæssige udførelse af dens opgaver, og kan på betingelserne i artikel 23a, stk. 1, direkte videregive oplysninger, herunder personoplysninger, til disse enheder, for så vidt det er nødvendigt for den lovmæssige udførelse af modtagerens opgaver.

4. Europol's videregivelse af klassificerede oplysninger til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, er kun tilladt, hvis der findes en klassificeringsaftale mellem Europol og modtageren.

*Artikel 23**Forbindelser med tredjelande og organisationer*

1. Hvis det er relevant for udførelsen af Europol's opgaver, kan Europol oprette og vedligeholde samarbejdsrelationer med
 - a) tredjelande
 - b) organisationer såsom:
 - internationale organisationer og de offentligt retlige instanser, der henhører under dem
 - andre offentligt retlige institutioner, der er oprettet på grundlag af en konvention mellem to eller flere lande, og
 - Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol).
2. Europol indgår aftaler med de enheder, der er omhandlet i stk. 1, og som er medtaget på den i artikel 25, stk. 1, litra a), omhandlede liste. Sådanne aftaler kan vedrøre udveksling af operative, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede oplysninger, hvis de er videregivet gennem et udpeget kontaktpunkt i den i stk. 5, litra b), omhandlede aftale. Sådanne aftaler kan kun indgås efter godkendelse af Rådet efter høring af styrelsesrådet og, for så vidt angår udveksling af personoplysninger, efter udtalelse fra den fælles kontrolinstans via styrelsesrådet.
3. Inden ikrafttrædelsen af de i stk. 2 omhandlede aftaler kan Europol direkte modtage oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede oplysninger, hvis dette er nødvendigt for den lovformelige udførelse af dens opgaver.
4. Inden ikrafttrædelsen af de i stk. 2 omhandlede aftaler kan Europol på betingelserne i artikel 23a, stk. 1, direkte videregive oplysninger bortset fra personoplysninger og klassificerede oplysninger, til disse enheder, hvis dette er nødvendigt for den lovformelige udførelse af modtagere ns opgaver.
- 4a. Europol kan på betingelserne i artikel 23a, stk. 1, direkte videregive oplysninger, bortset fra personoplysninger og klassificerede oplysninger, til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, og som ikke er medtaget på den i artikel 25, stk. 1, litra a), omhandlede liste, hvis dette er absolut nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe strafbare handlinger, der henhører under Europol's kompetence.
5. Europol kan på betingelserne i artikel 23a, stk. 1, videregive personoplysninger og klassificerede oplysninger til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, hvis:
 - a) dette er nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe strafbare handlinger, der henhører under Europol's kompetence, og
 - b) Europol har indgået en aftale i henhold til stk. 2 med den pågældende enhed, der gør det muligt at videregive sådanne oplysninger på grundlag af en vurdering af, om denne enhed sikrer et passende databeskyttelsesniveau.
- 5a. Europol's videregivelse af klassificerede oplysning til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, er kun tilladt, hvis der findes en klassificeringsaftale mellem Europol og modtageren.
6. Som en undtagelse fra stk. 5 og 5a, og uden at det berører artikel 23a, stk. 1, kan Europol videregive personoplysninger og klassificerede oplysninger til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, hvis direktøren mener, at videregivelse af oplysninger er absolut nødvendig for at beskytte de pågældende medlemsstaters væsentlige interesser inden for rammerne af Europol's målsætninger eller forebygge en umiddelbart forestående alvorlig fare i forbindelse med kriminalitet eller terror. Direktøren skal under alle omstændigheder vurdere det databeskyttelsesniveau, der gælder for det pågældende organ, med henblik på at opveje dette databeskyttelsesniveau mod disse interesser. Direktøren underretter snarest muligt styrelsesrådet og den fælles kontrolinstans om sin afgørelse og om grundlaget for vurderingen af, om de pågældende enheder sikrer et tilstrækkeligt højt databeskyttelsesniveau.
7. Før der videregives personoplysninger i medfør af stk. 6, skal spørgsmålet om, hvorvidt de pågældende enheder sikrer et tilstrækkeligt højt databeskyttelsesniveau, vurderes af direktøren på grundlag af alle de forhold, som spiller en rolle ved videregivelsen af personoplysninger, herunder:
 - a) oplysningernes art
 - b) formålet med oplysningerne
 - c) varigheden af den planlagte behandling
 - d) de generelle eller specifikke bestemmelser om databeskyttelse, der gælder for enheden

- e) hvorvidt enheden har aftalt særlige betingelser, som kræves af Europol vedrørende disse oplysninger.

Artikel 23a

Videregivelse af data

1. Hvis Europol har modtaget de omhandlede oplysninger fra en medlemsstat, videregiver Europol dem kun til de enheder, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, med den pågældende medlemsstats samtykke. Medlemsstaten kan med henblik på en sådan videregivelse give sit forudgående samtykke, som kan være generelt eller betinget. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.

Hvis oplysningerne ikke stammer fra en medlemsstat, skal Europol sikre sig, at videregivelsen:

- a) ikke vil kunne forhindre en medlemsstats forskriftsmæssige udførelse af opgaver, der henhører under dens kompetence
- b) ikke bringer en medlemsstats sikkerhed eller offentlige orden i fare eller på anden måde risikerer at skade den.

2. Europol er ansvarlig for, at videregivelsen er lovlig. Europol skal registrere videregivelsen i henhold til denne artikel og begrundelsen herfor. Der gives kun tilladelse til videregivelse, hvis modtageren giver tilsagn om, at oplysningerne kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de er blevet videregivet.

Artikel 24

Oplysninger fra private parter og privatpersoner

1. Europol kan, hvis det er nødvendigt for den lovformelige udførelse af dets opgaver, behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra private parter på de betingelser, der er fastsat i stk. 2. I denne afgørelse forstås ved »private parter« enheder og organer oprettet i henhold til en medlemsstats eller et tredjelands lovgivning, navnlig selskaber og firmaer, erhvervssammenlutninger, nonprofitorganisationer og andre privatretlige juridiske personer, som ikke henhører under artikel 23, stk. 1. Ved »privatpersoner« forstås fysiske personer.

2. Personoplysninger fra private parter kan behandles af Europol på følgende betingelser:

a) Personoplysninger fra private parter, der er oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning, kan kun behandles af Europol, hvis de er videregivet via denne medlemsstats nationale enhed i overensstemmelse med national lovgivning. Europol kan ikke direkte tage kontakt med private parter i medlemsstaterne for at hente oplysninger.

b) Personoplysninger fra private parter, der er oprettet i henhold til lovgivningen i et tredjeland, hvormed Europol i henhold til artikel 23 har indgået en samarbejdsaftale, der gør det muligt at udveksle personoplysninger, kan kun videregives til Europol via denne stats kontaktpunkt, der er fastlagt ved og i overensstemmelse med den gældende samarbejdsaftale.

c) Personoplysninger videregivet af private parter, der er oprettet i henhold til lovgivningen i et tredjeland, hvormed Europol ikke har nogen samarbejdsaftale, der gør det muligt at udveksle personoplysninger, kan kun behandles af Europol, hvis:

- den private part er medtaget på den liste, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, og
- Europol og den private part har indgået et aftalememorandum om videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger, der bekræfter lovligheden af indsamlingen og videregivelsen af personoplysninger fra private parter, og som bestemmer, at de videregivne personoplysninger kun kan anvendes med henblik på den lovformelige udførelse af Europolis opgaver. Et sådant aftalememorandum kan kun indgås efter godkendelse af styrelsesrådet, som forinden har indhentet udtalelse fra den fælles kontrolinstans.

Hvis de videregivne oplysninger berører en medlemsstats interesser, underretter Europol øjeblikkeligt den berørte medlemsstats nationale enhed.

3. Ud over behandlingen af oplysninger fra private parter, jf. stk. 2, kan Europol direkte hente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra offentligt tilgængelige kilder såsom oplysninger fra medierne og offentlige oplysninger samt oplysninger fra kommercielle udbydere af efterretninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesbestemmelserne i denne afgørelse. I henhold til artikel 17 sender Europol alle relevante oplysninger til de nationale enheder.

3a. Oplysninger, herunder personoplysninger, fra privatpersoner kan behandles af Europol, hvis de er modtaget via en national enhed i overensstemmelse med national lovgivning eller via kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i henhold til artikel 23. Hvis Europol modtager oplysninger, herunder personoplysninger, fra en privatperson, der opholder sig i et tredjeland, hvormed Europol ikke har nogen samarbejdsaftale, må Europol kun sende dem til den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i henhold til artikel 23. Europol kan ikke direkte kontakte privatpersoner for at hente oplysninger.

4. Personoplysninger, der er videregivet til eller hentet af Europol i henhold til stk. 2, litra c), kan kun behandles med henblik på indlæsning i Europols informationssystem, jf. artikel 11, og analyseregistre, jf. artikel 14, eller andre systemer til behandling af personoplysninger, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 og 3, forudsat at disse oplysninger vedrører andre oplysninger, der allerede er indlæst i et af ovennævnte systemer, eller vedrører en tidligere forespørgsel fra en national enhed inden for et af ovennævnte systemer.

Ansvar for oplysninger, der er behandlet af Europol, og som er videregivet på betingelserne i stk. 2, litra b) og c), og stk. 3, samt oplysninger videregivet via kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale, jf. artikel 23, ligger hos Europol i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, litra b).

5. Direktøren forelægger en samlet rapport for styrelsesrådet om anvendelsen af den nuværende artikel to år efter denne afgørelses anvendelsesdato. Styrelsesrådet kan efter samråd med den fælles kontrolinstans eller på eget initiativ træffe enhver foranstaltning, der skønnes hensigtsmæssig i overensstemmelse med artikel 36, stk. 8, litra b).

Artikel 25

Gennemførelsesbestemmelser for Europols forbindelser

1. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet, opstiller:

- a) en liste over tredjelande og organisationer, jf. artikel 23, stk. 1, hvormed Europol skal indgå aftaler. Listen opstilles af styrelsesrådet og fornyes efter behov, og
- b) gennemførelsesbestemmelserne for Europols forbindelser med de enheder, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, herunder videregivelse af personoplysninger og klassificerede oplysninger. Rådets afgørelse udarbejdes af styrelsesrådet, der tidligere har indhentet udtalelse fra den fælles kontrolinstans.

2. Styrelsesrådet fastlægger og reviderer om nødvendigt en liste over private parter, hvormed Europol kan indgå aftalememoranda i henhold til artikel 24, stk. 2, litra c), samt vedtage bestemmelserne for indholdet af og proceduren for indgåelsen af sådanne aftalememoranda efter at have indhentet udtalelse fra den fælles kontrolinstans.

KAPITEL V – DATABESKYTTELSE OG DATASIKKERHED

Artikel 26

Databeskyttelsesniveau

Uden at det berører specifikke bestemmelser i denne afgørelse, tager Europol hensyn til principperne i Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 og anbefaling R(87)15 vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité. Europol overholder disse principper i forbindelse med behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med automatiserede og ikke-automatiserede oplysninger i form af registre, især strukturerede personoplysninger, der er tilgængelige ifølge specifikke kriterier.

Artikel 27

Databeskyttelsesansvarlig

1. Styrelsesrådet udpeger på forslag af direktøren en databeskyttelsesansvarlig, som skal være medlem af Europols personale. Den databeskyttelsesansvarlige handler uafhængigt ved udførelsen af sine opgaver.

2. Den databeskyttelsesansvarlige har bl.a. følgende opgaver:

- a) på uafhængig vis at sikre, at bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger, herunder behandling af personoplysninger om Europols personale, overholdes på korrekt vis
- b) at sikre, at der føres en skriftlig fortegnelse over videregivelse og modtagelse af personoplysninger i overensstemmelse med denne afgørelse
- c) at sikre, at de registrerede efter anmodning informeres om deres rettigheder i henhold til denne afgørelse
- d) at samarbejde med de medlemmer af Europols personale, der har ansvaret for procedurer, uddannelse og rådgivning om databehandling.
- e) at samarbejde med den fælles kontrolinstans
- f) at udarbejde en årsberetning og sende denne til styrelsesrådet og den fælles kontrolinstans.

3. Den databeskyttelsesansvarlige skal ved udførelsen af sine opgaver have adgang til alle de oplysninger, Europol behandler, og til alle Europols lokaler.

4. Hvis den databeskyttelsesansvarlige mener, at bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger ikke er overholdt, skal denne underrette direktøren og kræve, at vedkommende løser problemet med en uregelmæssig behandling inden en fastsat frist.

Hvis direktøren ikke inden for en fastsat tidsfrist har løst problemet med en uregelmæssig behandling, underretter den databeskyttelsesansvarlige styrelsesrådet og aftaler en bestemt svarfrist med dette.

Hvis styrelsesrådet ikke inden for den fastsatte tidsfrist har løst problemet med en uregelmæssig behandling, underretter den databeskyttelsesansvarlige den fælles kontrolinstans.

5. Styrelsesrådet vedtager yderligere gennemførelsesbestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige. Disse gennemførelsesbestemmelser vedrører navnlig udnævnelse og afskedigelse af den databeskyttelsesansvarlige og dennes hverv, opgaver og beføjelser og beskyttelsesforanstaltninger vedrørende den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed.

Artikel 28

Databeskyttelsesansvar

1. Ansvaret for oplysninger behandlet af Europol, navnlig for lovligheden af indsamling, videregivelse til Europol og registrering samt oplysningernes korrekthed og ajourføring og lagringsfristens overholdelse påhviler:

- a) den medlemsstat, der har registreret eller videregivet de pågældende oplysninger
- b) Europol, for så vidt angår oplysninger modtaget fra tredjepart, herunder oplysninger fra private i henhold til artikel 24, stk. 2, litra b) og c), og artikel 24, stk. 3, samt oplysninger modtaget via kontaktpunktet i et tredjeland, som Europol har indgået en samarbejdsaftale med i henhold til artikel 23 i denne afgørelse, eller som er resultatet af Europols analysearbejde.

2. Oplysninger, som Europol har modtaget, men som endnu ikke indgår i et af Europols dataregistre, forbliver under den fremsendende parts databeskyttelse. Det er imidlertid Europols opgave at sørge for datasikkerheden i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, i denne afgørelse, i og med at disse data, indtil de er lagret i et dataregister, kun er tilgængelige for bemyndigede medlemmer af Europols personale med henblik på at fastslå, om de kan behandles af Europol, eller for bemyndigede ansatte hos den part, der har leveret oplysningerne. Hvis Europol efter en sådan vurdering har grund til at formode, at de leverede oplysninger er ukorrekte eller ikke længere er aktuelle, underretter Europol den part, der har leveret oplysningerne.

3. Med forbehold af andre bestemmelser i denne afgørelse er Europol endvidere ansvarlig for alle oplysninger, som den behandler.

4. Hvis Europol kan bevise, at oplysninger, der er registreret i et af dens systemer som omhandlet i kapitel II i denne afgørelse, faktisk er ukorrekte eller registreret ulovligt, underretter den den berørte medlemsstat eller anden part herom.

5. Europol lagrer oplysningerne på en sådan måde, at det kan konstateres, hvilken medlemsstat eller tredjepart der har videregivet dem, eller om de er resultatet af Europols analysearbejde.

Artikel 29

Den registreredes ret til adgang

1. Enhver person har med rimelige mellemrum ret til at få oplyst, om personoplysninger om vedkommende behandles af Europol, til at blive underrettet om sådanne oplysninger om vedkommende i letforståelig form eller til at få sådanne oplysninger kontrolleret, under alle omstændigheder på de betingelser, der er fastlagt i denne artikel.

2. Enhver person, der ønsker at benytte sig af sine rettigheder ifølge denne artikel, kan med rimelige omkostninger fremsætte en anmodning herom i en hvilken som helst medlemsstat til den myndighed, som den pågældende medlemsstat har udpeget i den henseende. Denne myndighed skal uden ophør henvende sig til Europol, og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelse.

3. Anmodningen besvares af Europol omgående og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen i overensstemmelse med denne artikel.

3a. Europol hører de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder, inden den træffer beslutning om at besvare en anmodning efter stk. 1.

1. En beslutning om adgang til oplysninger er betinget af et tæt samarbejde mellem Europol og de medlemsstater, der direkte er berørt af udleveringen. Når en medlemsstat har tilkendegivet sin modstand mod Europolis foreslåede svar, underretter den under alle omstændigheder Europol om grundene hertil.

4. Udleveringen af oplysninger som svar på en anmodning efter stk. 1 nægtes, for så vidt dette er nødvendigt for:

- a) at Europol kan udføre sine opgaver behørigt
- b) at beskytte medlemsstaternes sikkerhed og den offentlige orden eller for at forebygge strafbare handlinger
- c) at sikre, at eventuelle nationale efterforskninger ikke bringes i fare
- d) at beskytte tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.

Ved vurderingen af, om en undtagelse finder anvendelse, skal der tages hensyn til den berørte persons interesser.

5. Hvis udleveringen af oplysninger som svar på en anmodning efter stk. 1 nægtes, underretter

Europol den pågældende person om, at den har foretaget undersøgelser uden at anføre forhold, som kan afsløre for denne person, om Europol behandler personoplysninger om den pågældende.

6. Enhver kan med rimelige mellemrum anmode den fælles kontrolinstans om at undersøge, om de oplysninger om vedkommende, som Europol har indsamlet, lagret, behandlet og anvendt, er i overensstemmelse med denne afgørelse om behandling af personoplysninger. Den fælles kontrolinstans underretter den pågældende om, at der er foretaget kontrol uden at anføre forhold, som kan afsløre, om Europol har registreret personoplysninger om den pågældende.

Artikel 30

Den registreredes ret til rettelse og sletning af oplysninger

1. Enhver har ret til at anmode Europol om, at fejlagtige oplysninger vedrørende den pågældende rettes eller slettes. Hvis det enten som følge af udøvelsen af denne ret eller på anden måde viser sig, at oplysninger, som lagres hos Europol, og som er blevet videregivet af eksterne instanser, eller som er resultatet af Europol's analysevirksomhed, er ukorrekte, eller at registrering og lagring af dem er i strid med denne afgørelse, skal Europol rette eller slette dem.

2. Hvis oplysninger, som er ukorrekte eller behandlet i strid med denne afgørelse, er videregivet direkte til Europol af en medlemsstat, har denne pligt til at rette eller slette dem i samarbejde med Europol.

3. Hvis ukorrekte oplysninger er videregivet på anden passende vis, eller hvis fejlene i oplysningerne fra medlemsstaterne skyldes fejl i registreringen eller en registrering, der er i strid med bestemmelserne i denne afgørelse, eller hvis fejlene skyldes, at Europol har registreret dem, accepteret dem eller lagret dem forkert eller i strid med bestemmelserne i denne afgørelse, skal Europol rette eller slette oplysningerne i samarbejde med de berørte medlemsstater.

4. I de i stk. 1, 2 og 3, nævnte tilfælde skal medlemsstater eller eksterne instanser, som har modtaget de pågældende oplysninger, straks underrettes. De modtagende medlemsstater skal ligeledes rette eller slette disse oplysninger. Hvis

sletning ikke er mulig, skal oplysningerne blokeres for at forhindre fremtidig behandling.

5. Europol underretter omgående og under alle omstændigheder inden tre måneder skriftligt den pågældende om, at rettelsen eller sletningen af de oplysninger, der vedrører ham eller hende, er blevet foretaget.

Artikel 31

Klager

1. Europol skal i sit svar på en anmodning om kontrol af eller adgang til oplysninger, eller en anmodning om rettelse og sletning af oplysninger, underrette ansøgeren om, at vedkommende kan indgive klage til den fælles kontrolinstans, hvis han eller hun ikke er tilfreds med afgørelsen. Ansøgeren kan ligeledes indgive klage til den fælles kontrolinstans, hvis han eller hun ikke har modtaget svar på sin anmodning inden for de tidsfrister, der er fastlagt i artikel 29 og 30.

2. Hvis ansøgeren indgiver klage til den fælles kontrolinstans, behandles den af denne instans.

3. Når klagen vedrører en beslutning som omhandlet i artikel 29 og 30, hører den fælles kontrolinstans de nationale kontrolinstanser eller den kompetente retsmyndighed i den medlemsstat, oplysningen stammer fra, eller den direkte berørte medlemsstat. Afgørelsen i den fælles kontrolinstans, der kan gå så vidt som til at afslå anmodningen om udlevering, træffes i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans eller den kompetente retsmyndighed.

4. Hvis klagen vedrører adgang til oplysninger, som Europol har lagret i Europols informationssystem, oplysninger lagret i analyseregistre eller i andre systemer oprettet af Europol med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, og hvis der fortsat er indvendinger fra Europol, kan den fælles kontrolinstans kun tilsidesætte sådanne indvendinger med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer efter at have hørt Europol og den eller de medlemsstat(er), der er omhandlet i artikel 29, stk. 3a. Hvis der ikke er et sådant flertal, meddeler den fælles kontrolinstans ansøgeren afslaget uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

5. Når klagen vedrører kontrol af oplysninger, der er registreret i Europols informationssystem

af en medlemsstat, oplysninger lagret i analyseregistre eller et andet system, som Europol har oprettet med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, sikrer den fælles kontrolinstans sig, at de nødvendige undersøgelser er foretaget på korrekt vis i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans i den medlemsstat, der har registreret oplysningerne. Den fælles kontrolinstans meddeler ansøgeren, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

6. Når klagen vedrører kontrol af oplysninger, der er registreret i Europols informationssystem af Europol, eller oplysninger, der er lagret i analyseregistre eller et andet system, som Europol har oprettet med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, sikrer den fælles kontrolinstans sig, at Europol har foretaget de nødvendige undersøgelser på korrekt vis. Den fælles kontrolinstans meddeler ansøgeren, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

Artikel 32

Den nationale kontrolinstans

1. Hver medlemsstat udpeger en national kontrolinstans, som har til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at overvåge lovligheden af den pågældende medlemsstats registrering, søgning samt videregivelse uanset form af personoplysninger til Europol samt at sikre sig, at den registreredes rettigheder ikke krænktes herved. Med henblik herpå har kontrolinstansen via de nationale enheder eller forbindelsesofficererne adgang til de oplysninger, som medlemsstaten har registreret i Europols informationssystem eller i andre systemer oprettet af Europol med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10 i overensstemmelse med de gældende nationale procedurer.

For at kunne udføre kontrollen skal de nationale kontrolinstanser have adgang til lokaler og sagsakter hos de respektive forbindelsesofficer ved Europol.

I overensstemmelse med gældende nationale procedurer kontrollerer den nationale kontrolinstans endvidere de aktiviteter, som den nationale enhed og forbindelsesofficeren udfører, for så

vidt disse vedrører beskyttelsen af personoplysninger. Den nationale kontrolinstans skal også holde den fælles kontrolinstans informeret om alle foranstaltninger, der træffes i relation til Europol.

2. Enhver kan anmode den nationale kontrolinstans om at kontrollere, at registreringen hos og videregivelsen til Europol af personoplysninger om vedkommende selv uanset form samt medlemsstaternes søgninger sker lovligt.

Denne ret udøves i overensstemmelse med gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor anmodningen fremsættes.

Artikel 33

Den fælles kontrolinstans

1. Der oprettes en uafhængig fælles kontrolinstans, som har til opgave i overensstemmelse med denne afgørelse at overvåge Europols virksomhed for at sikre, at registrerede personers rettigheder ikke krænkes ved lagring, behandling og anvendelse af oplysninger, som Europol er i besiddelse af. Den fælles kontrolinstans kontrollerer endvidere, at videregivelsen af oplysninger, som stammer fra Europol, er lovlig. Den fælles kontrolinstans består af højst to medlemmer eller repræsentanter, som eventuelt bistås af suppleanter, fra hver national kontrolinstans, som har de nødvendige kvalifikationer og udnævnes for fem år af hver medlemsstat. Hver delegation råder over én stemme ved afstemninger.

Den fælles kontrolinstans udpeger en formand af sin midte.

Medlemmerne af den fælles kontrolinstans må ikke modtage instruktioner fra nogen myndighed under udøvelsen af deres hverv.

2. Europol bistår den fælles kontrolinstans med udførelsen af dennes opgaver. Europol skal således især:

- a) give kontrolinstansen alle de oplysninger, den anmoder om, indsigt i alle dokumenter og sagsakter samt adgang til oplysninger, der er lagret i registret
- b) give kontrolinstansen fri adgang til alle sine lokaler på et hvilket som helst tidspunkt
- c) gennemføre den fælles kontrolinstans' afgørelser i klagesager.

3. Den fælles kontrolinstans har kompetence til at undersøge anvendelses- og fortolkningspro-

blemer, der måtte opstå i tilknytning til Europols arbejde med at behandle og anvende personoplysninger, til at undersøge problemer, der måtte opstå i forbindelse med den uafhængige kontrol, som medlemsstaternes nationale kontrolinstanser har foretaget, eller som vedrører udøvelse af retten til adgang, samt til at udarbejde harmoniserede forslag med henblik på fælles løsninger af de foreliggende problemer.

4. [...]

5. Hvis den fælles kontrolinstans konstaterer, at der ved lagring, behandling eller anvendelse af personoplysninger er handlet i strid med denne afgørelse, fremsætter den de bemærkninger, den finder nødvendige, over for direktøren og anmoder om at få svar inden for en fastsat frist. Direktøren holder styrelsesrådet underrettet om hele forløbet. Hvis den fælles kontrolinstans ikke er tilfreds med direktørens svar på anmodningen, henviser den fælles kontrolinstans sagen til styrelsesrådet.

6. Med henblik på udførelsen af sine opgaver og for at bidrage til en mere konsekvent anvendelse af regler og procedurer for databehandling samarbejder den fælles kontrolinstans i det omfang, det er nødvendigt, med andre kontrolinstanser.

7. Den fælles kontrolinstans udarbejder regelmæssigt en beretning om sin virksomhed. Beretningen forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet. Styrelsesrådet får forinden lejlighed til at afgive en udtalelse, som vedlægges beretningen.

Den fælles kontrolinstans beslutter, om dens beretning skal offentliggøres eller ej, og i givet fald hvordan.

8. Den fælles kontrolinstans fastsætter sin forretningsorden med to tredjedeles flertal og fremsender den til Rådet med henblik på godkendelse. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

9. Den fælles kontrolinstans opretter af sin midte et udvalg sammensat af et medlem fra hver medlemsstat, som har stemmeret. Udvalget skal med alle passende midler behandle klager, jf. artikel 31. Hvis parterne anmoder om det, høres de af udvalget, eventuelt bistået af deres rådgivere. Afgørelser truffet inden for denne ramme er endelige for alle de berørte parter.

10. Den fælles kontrolinstans kan endvidere nedsætte en eller flere kommissioner.

Bilag til f. t. beslutn. vedr. oprettelse af Den Europæiske Politienhed

11. Den fælles kontrolinstans hører om den del af Europol's budget, som vedrører kontrolinstansen. Dens udtalelse vedlægges det pågældende budgetforslag.

12. Den fælles kontrolinstans bistås af et sekretariat, hvis opgaver fastsættes i forretningsordenen.

*Artikel 34**Datasikkerhed*

1. Europol træffer de nødvendige tekniske og administrative foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af denne afgørelse. Foranstaltningerne betragtes som nødvendige, hvis de dermed forbundne udgifter står i passende forhold til det tilstræbte sikkerhedsniveau.

2. Med henblik på Europol's databehandling træffer hver medlemsstat og Europol foranstaltninger for:

- a) at forhindre, at uautoriserede får adgang til det udstyr, der benyttes til behandling af personoplysninger (fysisk adgangskontrol)
- b) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller fjernelse af datamedier (kontrol med datamedier)
- c) at forhindre uautoriseret registrering af oplysninger samt uautoriseret adgang til, ændring eller sletning af registrerede personoplysninger (kontrol med lagring)
- d) at forhindre uautoriseret benyttelse af databehandlingssystemerne ved hjælp af data-transmissionsudstyr (brugerkontrol)
- e) at sikre, at autoriserede personer for så vidt angår brugen af et automatiseret databehandlingssystem kun får adgang til de oplysninger, som henhører under deres kompetence (adgangskontrol)
- f) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives eller er blevet videregivet personoplysninger via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
- g) at det kan efterprøves og fastslås, hvilke personoplysninger der er blevet registreret i databehandlingssystemerne, hvornår og af hvem (kontrol med registrering)
- h) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af oplysning-

ger eller transport af datamedier (kontrol med transport)

- i) at sikre, at de anvendte systemer i tilfælde af teknisk forstyrrelser straks kan genetableres (genopretning), og
- j) at sikre, at systemet fungerer fejlfrit, at indtrufne fejl straks meldes (pålidelighed), og at lagrede oplysninger ikke bliver forkerte som følge af fejlfunktioner i systemet (integritet).

KAPITEL VI - ORGANISATION*Artikel 35**Europol's organer*

Europol har følgende organer:

- a) styrelsesrådet
- b) direktøren.

*Artikel 36**Styrelsesrådet*

1. Styrelsesrådet består af en repræsentant fra hver medlemsstat og en fra Kommissionen. Hvert medlem af styrelsesrådet har én stemme. Hvert medlem af styrelsesrådet kan lade sig repræsentere af en suppleant; suppleanten kan i medlemmets fravær udøve dennes stemmeret.

2. Styrelsesrådets formand og næstformand udvælges af gruppen af de tre medlemsstater, der i fællesskab har udarbejdet Rådets 18-månedersprogram, og af dens midte. Deres embedsperiode er på 18 måneder svarende til Rådets program. I denne periode fungerer formanden ikke længere som repræsentant for sin respektive medlemsstat i styrelsesrådet. Næstformanden afløser uden videre formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2a. Formanden er ansvarlig for styrelsesrådets effektive drift inden for rammerne af de mål, der er fastsat i artikel 36, stk. 8, og sikrer, at der fokuseres specifikt på strategiske spørgsmål og Europol's principielle opgaver som fastsat i artikel 5, stk. 1.

2b. Formanden bistås af styrelsesrådets sekretariat. Sekretariatet skal navnlig:

- a) inddrages nært og kontinuerligt i planlægningen, samordningen og sikringen af sammenhængen i styrelsesrådets arbejde. Under formandens ansvar og ledelse bistår sekreta-

- riatet denne med at finde frem til mulige løsninger
- b) yde styrelsesrådet den administrative støtte, der er nødvendig for, at det kan udføre sine opgaver.
3. Direktøren deltager i styrelsesrådets møder uden stemmeret.
4. Medlemmer af styrelsesrådet eller deres suppleanter og direktøren kan lade sig ledsage af eksperter.
5. Styrelsesrådet træder sammen mindst to gange om året.
6. [...]
7. Styrelsesrådet træffer beslutning med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer medmindre andet er fastsat i denne afgørelse.
8. Styrelsesrådet:
- a) vedtager en strategi for Europol, der omfatter benchmarks til måling af, om de fastsatte mål er nået
- b) fører tilsyn med direktørens embedsførelse, herunder gennemførelsen af styrelsesrådets afgørelser
- c) træffer beslutninger eller gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse
- d) vedtager gennemførelsesbestemmelser for Europols personale efter forslag fra direktøren og efter Kommissionens godkendelse
- e) vedtager finansforordningen og udnævner en regnskabsfører i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 og efter høring af Kommissionen
- ea) opretter en intern revisionsfunktion og udpeger revisionsmedarbejderne, som skal være medlemmer af Europols personale. Styrelsesrådet vedtager yderligere gennemførelsesbestemmelser vedrørende den interne revisionsfunktion. Disse gennemførelsesbestemmelser vedrører navnlig udnævnelse og afskedigelse af de pågældende og deres hverv, opgaver og beføjelser og beskyttelsesforanstaltninger vedrørende den interne revisionsfunktionens uafhængighed. Den interne revisionsfunktion står udelukkende til regnskab over for styrelsesrådet og har adgang til alle dokumenter, som er nødvendige for udførelsen af dens hverv
- f) vedtager en liste med mindst tre kandidater til stillingen som direktør og vicedirektører, der skal forelægges for Rådet
- g) er ansvarligt for alle andre opgaver, som Rådet måtte pålægge styrelsesrådet, bl.a. i gennemførelsesbestemmelser til denne afgørelse
- h) fastsætter sin forretningsorden, herunder bestemmelser om sekretariatets uafhængighed.
9. Styrelsesrådet vedtager hvert år
- a) et forslag til budgetoverslag og det foreløbige budgetforslag, der skal fremlægges for Kommissionen, herunder stillingsfortegnelsen og det endelige budget
- b) et arbejdsprogram for Europols fremtidige aktiviteter under hensyntagen til medlemsstaternes operative behov og følgerne heraf for budgettet og Europols personale, efter at Kommissionen har afgivet udtalelse
- c) en almindelig beretning om Europols aktiviteter i det forløbne år, herunder de resultater, der er opnået med hensyn til de prioriteter, som Rådet har opstillet.
- Disse dokumenter fremsendes til Rådet til godkendelse. Rådet fremsender dem til Europa-Parlamentet til orientering.
- 9a. Inden for fire år efter, at denne afgørelse har fået virkning, og derefter hvert fjerde år bestiller styrelsesrådet en uafhængig ekstern evaluering af gennemførelsen af denne afgørelse samt de aktiviteter, som Europol har udført.
- Styrelsesrådet præciserer opgaven nærmere med henblik herpå.
- Rapporten fremsendes til Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet.
10. Styrelsesrådet kan beslutte at nedsætte arbejdsgrupper. Reglerne for arbejdsgruppernes oprettelse og arbejde fastsættes i forretningsordenen.
11. Styrelsesrådet udøver de beføjelser, der er fastsat i artikel 38, stk. 3, i forhold til direktøren, uden at det berører artikel 37, stk. 1 og 7.

Artikel 37

Direktøren

1. Europol ledes af en direktør, der udnævnes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, fra en liste med mindst tre kandidater forelagt af styrelsesrådet, for en periode på fire

år. Rådet kan på forslag af styrelsesrådet, der har foretaget en evaluering af direktørens embedsførelse, forlænge direktørens embedsperiode én gang for en periode på højst fire år.

2. Direktøren bistås af tre vicedirektører, som udnævnes for en periode på fire år, der kan forlænges én gang, i overensstemmelse med proceduren i stk. 1. Vicedirektørernes opgaver fastlægges nærmere af direktøren.

3. Styrelsesrådet fastlægger regler for udvælgelse af kandidater til stillingen som direktør eller vicedirektør, herunder for forlængelsen af deres embedsperiode. Sådanne regler skal, før de træder i kraft, godkendes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

4. Direktøren er ansvarlig for:

- a) udførelsen af de opgaver, som er tildelt Europol
- b) den løbende administration
- c) udøvelse af beføjelserne i artikel 38, stk. 3, over for personalet og vicedirektørerne, jf. dog stk. 2 og 7
- d) forberedelse og gennemførelse af styrelsesrådets afgørelser og besvarelse af anmodninger fra styrelsesrådet
- da) ydelse af støtte til formanden for styrelsesrådet i forbindelse med forberedelsen af dets møder
- e) udarbejdelse af det foreløbige budgetforslag, udkastet til stillingsfortegnelse og udkastet til arbejdsprogram
- ea) udarbejdelse af den rapport, der er nævnt i artikel 36, stk. 9, litra c)
- f) gennemførelse af Europols budget
- g) regelmæssig underretning af styrelsesrådet om gennemførelsen af de prioriteter, som Rådet har fastsat, samt om Europols forbindelser udadtil
- h) [...]
- i) udarbejdelse og gennemførelse - i samarbejde med styrelsesrådet - af en effektiv overvågnings- og evalueringsprocedure vedrørende Europols embedsførelse i henseende til opfyldelsen af målene. Direktøren aflægger årligt beretning over for styrelsesrådet om resultaterne af denne overvågning
- j) alle andre opgaver, denne afgørelse pålægger direktøren.

5. Direktøren står til ansvar for sin embedsførelse over for styrelsesrådet.

6. Direktøren repræsenterer Europol i retlig henseende.

7. Direktøren og vicedirektørerne kan afskediges ved en afgørelse, som Rådet træffer med kvalificeret flertal efter udtalelse fra styrelsesrådet. Styrelsesrådet fastsætter de regler, der skal anvendes i sådanne tilfælde. Sådanne regler skal, før de træder i kraft, godkendes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 38

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne og de bestemmelser, som De Europæiske Fællesskabers institutioner i fællesskab har vedtaget med henblik på anvendelse af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for direktøren, vicedirektører og personale i Europol, der ansættes efter denne afgørelses anvendelsesdato.

2. Med henblik på anvendelsen af Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen er Europol et agentur ifølge artikel 1a, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

3. De beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, som ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger den myndighed, der er beføjet til at indgå kontrakter, udøves af Europol over for personalet og direktøren i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 36, stk. 11, og artikel 37, stk. 4, litra c), i denne afgørelse.

4. Europols personale ansættes som midlertidigt ansatte og/eller kontraktansatte. Europols Styrelsesråd skal årligt give sin godkendelse, hvis direktøren har til hensigt at indgå kontrakter på ubegrænset tid. Styrelsesrådet træffer afgørelse om, hvilke af de midlertidige stillinger, som er forudset i stillingsfortegnelsen, der kun kan besættes med ansatte fra de kompetente nationale myndigheder som defineret i artikel 3 i denne afgørelse. Personale, der ansættes i sådanne stillinger, skal være midlertidigt ansatte i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de

øvrige ansatte og kan kun tildeles tidsbegrænsede kontrakter, der kan fornys én gang med en bestemt periode.

5. Medlemsstaterne kan udsende nationale eksperter til Europol. I den henseende vedtager styrelsesrådet de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger.

5a. Europol anvender bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 på behandling af personoplysninger om Europols personale.

KAPITEL VII - TAVSHEDSPLIGT

Artikel 39

Klassificering

1. Europol og medlemsstaterne sikrer ved passende foranstaltninger, at klassificerede oplysninger, som tilvejebringes på grundlag af denne afgørelse eller udveksles med Europol, beskyttes. I den henseende vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet, passende klassificeringsregler, som er udarbejdet af styrelsesrådet. Sådanne regler skal indeholde bestemmelser om de tilfælde, hvor Europol kan udveksle klassificerede oplysninger, med tredjeparter.

2. I tilfælde, hvor Europol pålægger en person følsomme opgaver, forpligter de respektive medlemsstater sig til efter anmodning fra direktøren at foretage sikkerhedsundersøgelser af deres egne statsborgere i overensstemmelse med de nationale bestemmelser og til at bistå hinanden hermed. Den myndighed, der har kompetence i henhold til de nationale bestemmelser, meddeler alene resultatet af sikkerhedsundersøgelsen til Europol. Resultaterne er bindende for Europol.

3. Medlemsstaterne og Europol må kun betro særligt kvalificerede og sikkerhedsgodkendte personer at arbejde med databehandling hos Europol. Styrelsesrådet vedtager reglerne for sikkerhedsgodkendelse af Europols personale. Styrelsesrådet holdes regelmæssigt informeret af direktøren om resultatet af sikkerhedskontrol af Europols personale.

Artikel 40

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europols personale og forbindelsesofficererne skal afholde sig fra enhver handling og offentlig meningstilkendegivelse, der vil kunne skade Europols anseelse eller virksomhed.

2. Medlemmerne af styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europols personale og forbindelsesofficererne samt enhver, som udtrykkeligt har fået pålagt tavshedspligt, eller som har adgang til klassificerede oplysninger, må ikke afsløre faktiske forhold eller oplysninger, som de får kendskab til i medfør af deres stilling eller som led i deres virke hverken offentligt eller over for uvedkommende. Dette gælder dog ikke for faktiske forhold og oplysninger, som ikke er klassificeret. Tavshedspligten gælder også efter ophøret af den pågældendes tjenesteperiode, tjenestekontrakt eller virke. Tavshedspligten i medfør af første punktum meddeles den pågældende af Europol, og der gøres opmærksom på de strafferetlige følger af overtrædelse deraf. Meddelelsen af tavshedspligten føres til protokol.

3. Medlemmerne af styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europols personale, forbindelsesofficererne samt de personer, som er pålagt tavshedspligt i henhold til stk. 2, må ikke uden at underrette direktøren eller styrelsesrådet, hvis det drejer sig om direktøren, inden- eller udenretsligt fremsætte udtalelser eller afgive erklæringer om forhold og anliggender, som de er blevet bekendt med i medfør af deres stilling eller som led i deres virke.

Styrelsesrådet eller direktøren, alt efter tilfældet, henvender sig til de retshåndhævende instanser eller enhver anden kompetent instans for at sikre, at de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med den nationale ret træffes.

Sådanne foranstaltninger kan enten være at få fastsat nærmere regler for afgivelse af vidneudsagn, som kan sikre oplysningernes fortrolige karakter, eller, for så vidt det er tilladt ifølge national ret, at afslå at meddele oplysningerne, hvis beskyttelsen af Europols eller en medlemsstats grundlæggende interesser gør det påkrævet.

Hvis det ifølge medlemsstatens ret er muligt at afslå at vidne, skal de personer, der er nævnt i stk. 2, der indkaldes som vidner, have behørig tilladelse til at vidne. Tilladelsen gives af direktøren, og hvis det er ham selv, der er indkaldt som vidne, af styrelsesrådet. Hvis en forbindelsesofficer indkaldes som vidne i forbindelse med oplysninger, han har modtaget fra Europol, gives tilladelsen efter samtykke fra den medlemsstat, hvor den pågældende forbindelsesofficer er hjemmehørende. Pligten til at søge tilladelse gælder også efter ophøret af den pågældendes tjenesteperiode, tjenestekontrakt eller virke.

Endvidere skal der, hvis det viser sig, at vidneudsagnet kan komme til at omfatte oplysninger og efterretninger, som en medlemsstat har videregivet til Europol, eller som klart berører en medlemsstat, indhentes en udtalelse fra denne medlemsstat, inden tilladelsen gives.

Tilladelsen til at vidne kan kun afslås i det omfang, det er nødvendigt for at sikre Europols eller den eller de berørte medlemsstaters højerestående interesser, som bør beskyttes.

4. Medlemsstaterne behandler enhver krænkelse af tavshedspligten, jf. stk. 2 og 3, som en krænkelse af sine retsregler om overholdelse af tavshedspligt og beskyttelse af klassificeret materiale.

De sørger for, at disse regler og bestemmelser ligeledes gælder for deres egne ansatte, som i forbindelse med deres aktivitet har kontakt med Europol.

KAPITEL VIII – BUDGETBESTEMMELSER

Artikel 41

Budget

1. Med forbehold af andre former for indkomst, består Europols indtægter af et tilskud fra Fællesskabet, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen for Kommissionen) fra den 1. januar 2010 eller fra datoen for anvendelsen af forordning XX som omhandlet i artikel 50, stk. 1, alt efter hvilken dato der er den seneste. Finansieringen af Europol er betinget af budgetmyndighedens samtykke som fastsat i den interinstitutionelle aftale.

2. Europols udgifter omfatter omkostninger til personale, administration, infrastruktur og drift.

3. Direktøren udarbejder et udkast til overslag over Europols indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og forelægger det for styrelsesrådet sammen med et udkast til stillingsfortegnelse. Udkastet til stillingsfortegnelsen skal indeholde både faste og midlertidige stillinger og udstationerede nationale eksperter og anføre antal, grad og kategori for det personale, der er beskæftiget i Europol i det pågældende regnskabsår.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.

5. Styrelsesrådet vedtager udkastet til overslag, herunder udkastet til stillingsfortegnelse, ledsaget af det foreløbige arbejdsprogram og fremsender disse til Kommissionen senest den 31. marts hvert år. Hvis Kommissionen har indsigelser mod udkastet til overslag, meddeler den styrelsesrådet dette inden for en frist på 30 dage fra modtagelsen.

6. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt »budgetmyndigheden«) sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions budget.

7. På grundlag af overslaget anfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de beløb, som den finder påkrævet i forbindelse med stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der ydes over det almindelige budget, og den forelægger disse for budgetmyndigheden i overensstemmelse med traktatens artikel 272.

8. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne i form af tilskud til Europol og stillingsfortegnelsen i forbindelse med godkendelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget.

9. Styrelsesrådet vedtager Europols budget og stillingsfortegnelse. De bliver gældende, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. De skal om nødvendigt tilpasses løbende gennem vedtagelse af et revideret budget.

10. Enhver ændring af budgettet, herunder af stillingsfortegnelsen, skal følge den procedure, der er fastlagt i stk. 5-9.

11. Styrelsesrådet underretter snarest muligt budgetmyndigheden om eventuelle projekter, som den har til hensigt at gennemføre, og som kan få væsentlige finansielle følger for finansieringen af Europols budget, navnlig projekter, som vedrører fast ejendom, såsom leje eller køb

af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter meddeler, at den har til hensigt at afgive udtalelse, fremsendes udtalelsen til styrelsesrådet inden for en periode på seks uger fra datoen for underretning om projektet.

Artikel 42

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Direktøren gennemfører Europols budget.
2. Senest den 28. februar efter hvert afsluttet regnskabsår sender Europols regnskabsfører Kommissionens regnskabsfører det foreløbige årsregnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (i det følgende benævnt finansforordningen).
3. Senest den 31. marts efter hvert afsluttet regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører Revisionsretten Europols foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret. Beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Europols foreløbige regnskab opstiller direktøren, i henhold til finansforordningens artikel 129, på eget ansvar Europols endelige regnskab og sender det til styrelsesrådet med henblik på udtalelse.
5. Styrelsesrådet afgiver udtalelse om Europols endelige årsregnskab.
6. Senest den 30. juni det efterfølgende regnskabsår sender direktøren det endelige årsregnskab sammen med styrelsesrådets udtalelse til Kommissionen, Revisionsretten, Europa-Parlamentet og Rådet.
7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
8. Direktøren sender senest den 30. september Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Der sendes kopi heraf til styrelsesrådet.

8a. Direktøren forelægger alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren for det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, for Europa-Parlamentet på dettes anmodning, jf. artikel 146, stk. 3, i finansforordningen.

9. Under hensyn til en henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år $n + 2$ direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

Artikel 43

Finansforordning

Finansforordningen vedrørende Europol vedtages af styrelsesrådet efter høring af Kommissionen. Den må ikke afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget («rammeforordningen»),⁷⁾ medmindre det er absolut nødvendigt for Europols drift. Der kræves forudgående samtykke fra Kommissionen for at vedtage regler, der fraviger bestemmelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002. Budgetmyndigheden informeres om disse fravigelser.

Artikel 44

Overvågning og evaluering

[...]

KAPITEL IX – DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 45

Regler for adgang til Europols dokumenter

På grundlag af et forslag fra direktøren vedtager styrelsesrådet senest seks måneder efter, at den afgørelse har fået virkning, regler for aktindsigt i Europols dokumenter under hensyntagen til de principper og begrænsninger, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001.⁸⁾

*Artikel 45a**EU-klassificerede oplysninger*

Europol anvender de sikkerhedsprincipper og minimumsregler, som er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter,⁹⁾ for så vidt angår EU-klassificerede oplysninger.

*Artikel 46**Sprog*

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område,¹⁰⁾ finder anvendelse på Europol.

2. Styrelsesrådet træffer med enstemmighed afgørelse om Europolis interne sprogordning.

3. Det oversættelsesarbejde, der er nødvendigt for udførelsen af Europolis opgaver, varetages af EU-institutionernes Oversættelsescenter.

*Artikel 47**Underretning af Europa-Parlamentet*

Formanden for Rådet, formanden for styrelsesrådet og direktøren giver efter anmodning møde i Europa-Parlamentet for at drøfte spørgsmål vedrørende Europol under iagttagelse af tavshedspligten.

*Artikel 48**Bekæmpelse af svig*

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),¹¹⁾ finder anvendelse på Europol. På grundlag af et forslag fra direktøren vedtager styrelsesrådet senest seks måneder efter, at denne afgørelse har fået virkning, de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger, hvorved operative oplysninger kan blive udelukket fra anvendelsesområdet for OLAF's undersøgelser.

*Artikel 49**Hjemstedsaftale*

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Europol i hjemstedsstaten og de faciliteter, som hjemstedsstaten skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i Europolis hjemstedsstat for direktøren, medlemmerne af styrelsesrådet, vicedirektørerne, Europolis personale og de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i styrelsesrådet indgås mellem Europol og Kongeriget Nederlandene.

*Artikel 50**Privilegier og immuniteter*

1. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt forordning nr. XX/2008 (vedtaget på grundlag af artikel 16 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter) gælder for Europolis direktør, vicedirektører og personale i øvrigt.

2. [...]

3. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Europol.

4. Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater aftaler for de øvrige medlemsstaters udstationerede forbindelsesofficerer og deres familiemedlemmer de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for, at forbindelsesofficererne kan udføre deres opgaver i Europol tilfredsstillende.

*Artikel 51**Ansvar som følge af ulovlig eller urigtig behandling af oplysninger*

1. Medlemsstaterne er ansvarlige i overensstemmelse med national ret for skader, der påføres en person på grund af retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, som er lagret eller behandlet af Europol. Den skadelidte kan kun kræve erstatning af den medlemsstat, hvor skaden er sket, og skal rette sin anmodning om erstatning til den pågældende medlemsstats retshåndhavende

myndigheder i overensstemmelse med national ret. En medlemsstat kan ikke fritages for det ansvar, den i henhold til sin nationale lovgivning har over for en skadelidt person, med henvisning til, at en anden medlemsstat eller Europol har videregivet ukorrekte oplysninger.

2. Hvis de retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger skyldes en fejlagtig videregivelse eller en manglende opfyldelse af pligter i henhold til denne afgørelse fra en eller flere medlemsstaters side, eller at Europol har lagret eller behandlet oplysningerne ulovligt eller ukorrekt, skal Europol eller den eller disse medlemsstater efter anmodning godtgøre den udbetalte erstatning i medfør af stk. 1, medmindre den medlemsstat, på hvis område skaden er sket, har anvendt oplysningerne i modstrid med denne afgørelse.

3. En eventuel tvist mellem denne medlemsstat og Europol eller en anden medlemsstat om det principielle i godtgørelsen eller selve beløbet skal forelægges for styrelsesrådet, der afgør sagen med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer.

Artikel 52

Andre former for ansvar

1. Europols ansvar i kontraktforhold fastlægges efter den nationale lov, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, er Europol uanset et eventuelt ansvar efter artikel 51 forpligtet til at erstatte skader, som er forvoldt af dets organer eller personale under udøvelsen af deres hverv, for så vidt det kan tilskrives dem, og uanset de forskellige procedurer for skadeserstatningskrav, der findes i henhold til medlemsstaternes lovgivning.

3. Skadelidte kan kræve, at Europol undlader at foretage en handling eller omstøder en allerede foretaget handling.

4. Spørgsmålet om, hvilken national domstol i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister angående Europols ansvar i medfør af denne artikel, afgøres under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.¹²⁾

Artikel 53

Ansvar i forbindelse med Europols deltagelse i fælles efterforskningshold

1. Den medlemsstat, på hvis område Europols personale forårsager skade i forbindelse med aktiviteter efter artikel 6 som led i deres deltagelse i operative foranstaltninger, skal genoprette en sådan skade på de betingelser, der gælder for skade forårsaget af Europols eget personale.

2. Medmindre der aftales andet med den pågældende medlemsstat, skal Europol fuldt ud godtgøre beløb, som denne medlemsstat har udbetalt til ofre eller personer, der er berettiget på deres vegne, for den skade, der er nævnt i stk. 1. En eventuel tvist mellem denne medlemsstat og Europol om det principielle i godtgørelsen eller selve beløbet henvises til styrelsesrådet, der afgør sagen.

KAPITEL X - OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 54

Generel retssuccession

1. Denne afgørelse berører ikke retskraften af aftaler indgået af Europol som oprettet ved Europolkonventionen før denne afgørelses anvendelse.

2. Stk. 1 gælder navnlig den hjemstedsaftale, der er indgået på grundlag af artikel 37 i Europolkonventionen, samt aftaler mellem Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater indgået på grundlag af artikel 41, stk. 2, i Europolkonventionen og alle internationale aftaler, herunder bestemmelser deri om informationsudveksling, og kontrakter indgået af Europol, erstatningsansvar pålagt Europol og ejendomme erhvervet af Europol, således som oprettet ved Europolkonventionen.

Artikel 55

Direktør og vicedirektører

1. Direktøren og vicedirektørerne, der er udnevnt på grundlag af artikel 29 i Europolkonventionen, fortsætter i den resterende del af deres embedsperiode som direktør og vicedirektører, jf. artikel 37 i denne afgørelse. Hvis deres embedsperiode udløber inden for et år efter denne

Bilag til f. t. beslutn. vedr. oprettelse af Den Europæiske Politienhed

afgørelses anvendelse, forlænges deres embedsperiode automatisk til et år efter datoen for denne afgørelses anvendelse.

2. Hvis direktøren eller en eller flere vicedirektører ikke ønsker at handle i overensstemmelse med stk. 1, udpeger styrelsesrådet en midlertidig direktør eller eventuelt en eller flere midlertidige vicedirektører for en periode på højst 18 måneder, indtil der kan foretages de udnævnelser, der er foreskrevet i artikel 37, stk. 1 og 2.

*Artikel 56**Personale*

1. Som en fravigelse fra artikel 38 vil alle ansættelseskontrakter indgået af Europol som oprettet ved Europolkonventionen, og som var i kraft på datoen for denne afgørelses anvendelse, blive opfyldt, indtil de udløber, og de kan ikke forlænges på grundlag af Europols personalevedtægt efter anvendelsesdatoen.

2. Alle medlemmer af personalet med ansættelseskontrakt som nævnt i stk. 1 får mulighed for at indgå en kontrakt som midlertidigt ansat ifølge artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, der er fastsat i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68¹³⁾ (i det følgende benævnt AØAF), på de forskellige trin ifølge stillingsfortegnelsen, eller som kontraktansatte i henhold til artikel 3a i AØAF.

Med henblik herpå gennemføres der efter denne afgørelses ikrafttrædelse og senest to år efter anvendelsesdatoen, af den myndighed, der er bemyndiget til at indgå ansættelseskontrakter, en intern udvælgelsesprøve udelukkende for det personale, der har en kontrakt med Europol på datoen for denne afgørelses anvendelse, for at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes.

Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau vil godkendte ansøgere blive tilbudt enten en kontrakt som midlertidigt ansat eller som kontraktansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den kontrakt, der blev indgået før datoen for denne afgørelses anvendelse.

3. Hvis Europol inden datoen for denne afgørelses anvendelse havde indgået endnu en tidsbegrænset kontrakt, og den pågældende ansatte

havde accepteret en kontrakt som midlertidigt ansat eller kontraktansat efter betingelserne i stk. 2, tredje afsnit, kan eventuelle efterfølgende forlængelser kun indgås på ubestemt tid i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelses artikel 38, stk. 4.

4. Hvis Europol inden datoen for denne afgørelses anvendelse havde indgået en kontrakt på ubestemt tid, og den pågældende ansatte havde accepteret en kontrakt som midlertidigt ansat eller kontraktansat efter betingelserne i stk. 2, tredje afsnit, indgås denne kontrakt på ubestemt tid i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 85, stk. 1, i AØAF.

5. Europols personalevedtægt¹⁴⁾ og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse på medlemmer af personalet, der ikke er ansat i overensstemmelse med stk. 2. Som en fravigelse af kapitel 5 i Europols personalevedtægt finder den årlige procentvise løntilpasning, der fastsættes af Rådet ifølge artikel 65 i vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, anvendelse på Europols personale.

*Artikel 57**Budget*

1. Dechargeproceduren for budgetter, der er godkendt på basis af artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen gennemføres i overensstemmelse med Europolkonventionens artikel 36, stk. 5, og finansforordningen vedtaget på grundlag af artikel 35, stk. 9, i Europolkonventionen.

1a. Følgende finder anvendelse i forbindelse med gennemførelsen af dechargeproceduren, jf. stk. 1:

- a) den funktion, som i henhold til Europolkonventionens artikel 36, stk. 3, varetages af Det Fælles Revisionsudvalg, varetages af Den Europæiske Revisionsret, og
- b) det styrelsesråd, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 35, har ret til at beslutte at lade andre varetage de funktioner, der tidligere blev løst af finansinspektøren og Budgetudvalget på grundlag af Europolkonventionen.

2. Alle udgifter som følge af forpligtelser indgået af Europol i overensstemmelse med finansforordningen vedtaget på basis af artikel 35, stk. 9, i Europolkonventionen før denne afgørelses an-

vendelse, og som på det tidspunkt endnu ikke er betalt, betales som omhandlet i stk. 3.

3. Inden udløbet af en periode på tolv måneder efter denne afgørelses anvendelse, fastsætter styrelsesrådet det beløb, der dækker de udgifter, der er nævnt i stk. 2. Et tilsvarende beløb finansieret af de akkumulerede overskud på budgetter godkendt efter artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen overføres til det første budget, der opstilles i henhold til denne afgørelse, og udgør en formålsbestemt indtægt til at dække disse udgifter.

Hvis overskuddene ikke er tilstrækkelige til at dække de udgifter, der er nævnt i stk. 2, sikrer medlemsstaterne den nødvendige finansiering på grundlag af Europolkonventionen.

4. Resten af overskuddene på budgetter godkendt på basis af artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen betales tilbage til medlemsstaterne. Det beløb, der skal betales tilbage til hver af medlemsstaterne, beregnes på basis af medlemsstaternes årlige bidrag til Europols budgetter, jf. artikel 35, stk. 2, i Europolkonventionen.

Tilbagebetalingen til medlemsstaterne skal foretages senest tre måneder efter det beløb, der dækker udgifterne i stk. 2, er fastsat, og dechargeproceduren for budgetterne, der er godkendt ifølge artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen, er afsluttet.

Artikel 58

Foranstaltninger, der skal forberedes og vedtages før anvendelsen

1. Styrelsesrådet, der er oprettet på grundlag af Europolkonventionen, og direktøren, der er udnævnt på grundlag af denne konvention, samt den fælles kontrolinstans, der er oprettet på grundlag af Europolkonventionen, skal forberede vedtagelsen af følgende instrumenter:

- a) rettigheder og forpligtelser for forbindelsesofficererne, jf. artikel 9, stk. 5
- b) regler for analyseregistrene, jf. artikel 14, stk. 1, tredje afsnit
- c) regler for Europols forbindelser, jf. artikel 25, stk. 1, litra b)
- d) [...]
- e) regler om gennemførelse af personalevedtægten, jf. artikel 36, stk. 8, litra c)

- f) regler for udvælgelse og afskedigelse af direktøren og vicedirektørerne, jf. artikel 37, stk. 3 og 7
- g) regler om klassificering, jf. artikel 39, stk. 1
- h) finansforordningen, jf. artikel 43
- i) eventuelle andre instrumenter, der er nødvendige for at forberede anvendelsen af denne afgørelse.

2. Med henblik på vedtagelse af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra a), e), f), h) og i), sammensættes styrelsesrådet som fastsat i artikel 36, stk. 1. Styrelsesrådet vedtager disse foranstaltninger i overensstemmelse med proceduren i de bestemmelser, der henvises til i stk. 1, litra a), e), f) og h).

Rådet vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra b), c), og g), i overensstemmelse med proceduren i stk. 1, litra b), c), og g).

Artikel 58a

Finansielle foranstaltninger og afgørelser, der skal træffes forud for anvendelsen

1. Styrelsesrådet træffer i den sammensætning, der er fastlagt i denne afgørelses artikel 36, stk. 1, alle de finansielle foranstaltninger og afgørelser, der er nødvendige for anvendelsen af den nye finansielle ramme.

2. De finansielle foranstaltninger og afgørelser, der er omhandlet i stk. 1, træffes i overensstemmelse med rammeforordningen, og skal blandt andet, men ikke udelukkende, omfatte:

- a) forberedelse og vedtagelse af alle de foranstaltninger og afgørelser, der er omhandlet i artikel 41, vedrørende det første regnskabsår efter datoen for denne afgørelses anvendelse
- b) udnævnelse af regnskabsføreren som omhandlet i artikel 36, stk. 8, senest den 15. november året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen
- c) oprettelse af en intern revisionsfunktion som omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra ea).

3. Godkendelsen af operationer, der henhører under det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse, foretages af den direktør, der er udpeget i henhold til Europolkonventionens artikel 29, fra den 15. november året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen. Fra og med denne dato har direktøren endvidere ret til i fornødent omfang at uddelegere opgaverne som anvisningsberettiget.

Rammeforordningen iagttages ved varetagelsen af opgaverne som anvisningsberettiget.

4. Den forudgående kontrol af de operationer, der henhører under det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse, foretages af den finansinspektør, der er udpeget i henhold til Europolkonventionens artikel 27, stk. 3, fra den 15. november til den 31. december året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen. Finansinspektøren udfører denne funktion i overensstemmelse med rammeforordningen.

5. En del af Europols overgangsomkostninger til forberedelse af den nye finansielle ramme fra året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen dækkes over Fællesskabets budget. Disse omkostninger kan antage form af et tilskud fra Fællesskabet.

KAPITEL XI - AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 59

Gennemførelse

Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale lovgivning er i overensstemmelse med denne afgørelse på datoen for anvendelsen.

Artikel 60

Udskiftning

Denne afgørelse træder i stedet for Europolkonventionen og protokollen vedrørende Europols privilegier og immuniteter, medlemmerne af Europols organer, vicedirektørerne og Europols personale pr. 1. januar 2010 eller datoen for anvendelsen af forordning XX som omhandlet i artikel 50, stk. 1, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 61

Ophævelse

Medmindre andet er foreskrevet i denne afgørelse, ophæves alle bestemmelser om gennemførelse af Europolkonventionen med virkning fra den 1. januar 2010 eller datoen for anvendelsen af forordning XX som omhandlet i artikel 50, stk. 1, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 62

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne afgørelse træder i kraft på tyvendagedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Den finder anvendelse fra den 1. januar 2010 eller fra datoen for anvendelsen af forordning XX som omhandlet i artikel 50, stk. 1, alt efter hvilken dato der er den seneste. Artikel 56, stk. 2, andet afsnit, og artikel 58, 58a og 59 finder anvendelse fra ikrafttrædelsesdatoen.

BILAG I

Liste over andre former for grov kriminalitet, som Europol har kompetence til at beskæftige sig med, jf. artikel 4, stk. 1:

- ulovlig narkotikahandel
- ulovlige aktiviteter i forbindelse med hvidvaskning af penge
- kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer
- organiseret illegal indvandring (menneskesmugling)
- menneskehandel
- kriminalitet i forbindelse med ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- underslæb og andre berigelsesforbrydelser
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- falskmøntneri, forfalskning af betalingsmidler
- edb-kriminalitet
- bestikkelse
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- ulovlig handel med truede dyrearter
- ulovlig handel med truede plantearter og -sorter
- miljøkriminalitet

– ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

De former for kriminalitet, der er omhandlet i konventionens artikel 4, stk. 1, defineres således i denne afgørelse:

- ved »kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer« forstås strafbare handlinger i medfør af artikel 7, stk. 1, i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, undertegnet i Wien og New York den 3. marts 1980, og strafbare handlinger i forbindelse med nukleare eller radioaktive materialer som defineret i henholdsvis artikel 197 i Euratomtraktaten og i direktiv 80/836/Euratom af 15. juli 1980
- ved »organiseret illegal indvandring (menneskesmugling)« forstås forsætlige handlinger, der i berigelseshensigt har til formål at lette personers indrejse, ophold eller beskæftigelse på medlemsstaternes og Den Europæiske Unions område i modstrid med de i medlemsstaterne gældende regler og bestemmelser
- ved »menneskehandel« forstås det at rekruttere, transportere eller overføre en person, holde en person skjult eller modtage en person ved brug af magt eller trusler om magtanvendelse eller anden form for tvang, bortførelse, bedrageri eller misbrug af magt eller udnyttelse af en sårbar stilling eller ydelse eller modtagelse af betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har myndighed over en anden person, med det formål at udnytte vedkommende. Udnyttelse omfatter som et mini-

mum udnyttelse af prostitution af andre eller andre former for seksuel udnyttelse, fremstilling, salg eller distribution af børnepornografisk materiale, tvangsarbejde eller tvangstjenester, slaveri eller slavelignende praksis, trældom eller fjernelse af organer

- ved »kriminalitet i forbindelse med ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer« forstås tyveri af eller ulovlig handel med personbiler, lastbiler, sættevogne, lastbilers og sættevognes last, busser, motorcykler, campingvogne og landbrugskøretøjer, køretøjer til bygge- og anlægsvirksomhed samt reservedele til motorkøretøjer og hæleri med sådanne genstande
- ved »ulovlige aktiviteter i forbindelse med hvidvaskning af penge« forstås de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1-3, i Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbare forhold, undertegnet i Strasbourg den 8. november 1990
- ved »ulovlig narkotikahandel« forstås den form for kriminalitet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i De Forenede Nationers konvention af 20. december 1988 vedrørende ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer samt i de bestemmelser, som ændrer eller træder i stedet for nævnte konvention.

De former for kriminalitet, der omhandles i artikel 4 og i dette bilag, vurderes af de kompetente nationale myndigheder i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

1) CZ, DK, IE, NL og SE: parlamentarisk forbehold.

2) EUT C [...] af [...], s. [...].

3) EUT C [...] af [...], s. [...].

4) EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

5) EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

6) EUT L 256 af 1.10.2005, s. 63.

7) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

8) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

9) EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

10) EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

11) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

12) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

13) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1, senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 31/2005 (EUT L 8 af 12.1.2005, s. 1).

14) EFT C 26 af 30.1.1999, s. 23.

Til beslutningsforslag nr. B 7. Skriftlig fremsættelse (8. oktober 2008)

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol)

(Beslutningsforslag nr. B 7)

Formålet med forslaget til folketingsbeslutning er at opnå Folketingets samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1, til, at regeringen på Danmarks vegne medvirker til Rådets vedtagelse af et udkast til rådsafgørelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol).

Formålet med udkastet til rådsafgørelse er at erstatte den nuværende Europolkonvention (samt de tre dertil hørende protokoller) med en rådsafgørelse, som dels indeholder alle de ændringer, der indgår i protokollerne, dels indfører yderligere forbedringer med henblik på at gøre Europol i stand til at klare de nye udfordringer, som Europol står overfor. Udkastet til rådsafgørelse indeholder bestemmelser, der i givet fald vil nødvendiggøre ændringer af dansk lovgivning. Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rådsafgørelsen forudsætter derfor Folketingets forudgående samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1. Danmark har på den baggrund taget et parlamentarisk forbehold over for udkastet til

rådsafgørelse. En vedtagelse af forslaget til folketingsbeslutning vil gøre det muligt for Danmark at hæve det parlamentariske forbehold og medvirke til vedtagelsen af rådsafgørelsen.

Der sigtes mod at få udkastet til rådsafgørelse vedtaget snarest muligt. Dette skal ses i lyset af, at forslag til retsakter vedrørende det politimæssige og strafferetlige samarbejde i EU, som ikke er vedtaget og offentliggjort i EU-tidende på tidspunktet for Lissabon-traktatens ikrafttræden, i givet fald vil bortfalde, og at sådanne forslag derfor vil skulle genfremsættes og behandles efter den nye ordning i henhold til Lissabon-traktaten. Uanset den nuværende tvivl med hensyn til tidspunktet for Lissabon-traktatens ikrafttræden lægger Justitsministeriet vægt på, at Danmark snarest kan hæve sit parlamentariske forbehold til udkastet til rammeafgørelse, således at dette ikke er til hinder for en vedtagelse i Rådet af udkastet til rådsafgørelse.

Det forventes, at et lovforslag med henblik på gennemførelse af udkastet til rådsafgørelse i dansk ret vil kunne fremsættes i løbet af folketingsåret 2009/2010.

Idet jeg i øvrigt henviser til beslutningsforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale beslutningsforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.